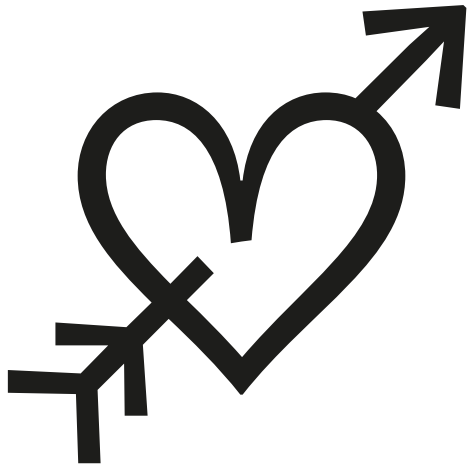

Eva Tkáčiková

Samuel Čarnoký

Dvojice/Couples

GALÉRIA UMELCOV SPIŠA

Eva Tkáčiková + Samuel Čarnoký

Dvojice/Couples

Projekt *Dvojice/Couples* je premiérovým výstavným cyklom Galérie umelcov Spiša, ktorého cieľom je prezentácia dvojíc umelcov zdieľajúcich nielen spoločný život, ale aj tvorbu v rôznych, väčšinou rozdielnych médiách. V rámci dramaturgie galérie ide o kontinuálny projekt, ktorý po štarte v roku 2014 plánuje ďalšie konfrontácie súčasnej výtvarnej tvorby mladej a strednej generácie výtvarníkov zo Slovenska i strednej Európy.

Prvý výstavný cyklus *Dvojice/Couples* uvádza autorov strednej generácie, v súčasnosti žijúcich a tvoriacich v Košiciach: **Samuela Čarnokého** a **Evu Tkáčikovú**, ktorých tvorba už dlhoročne presahuje hranice regiónu. Typograf a grafik **Samuel Čarnoký**, známy tvorbou autorských písniem publikovaných pod vlastnou značkou *CarnokyType*, ako aj mnohými medzinárodnými realizáciami v rámci Street-Artu, sa v projekte stretáva s partnerkou — výtvarníčkou **Evou Tkáčikovou**, ktorej tvorba osciluje na hraniciach experimentu a mix-média. Výstava prezentovala posledné komplexné individuálne cykly výtvarníkov, ako aj špecifickú inštaláciu in situ, symbolicky prepájajúcu ich vzájomnú tvorbu.

Mgr. Lucia Benická

riaditeľka Galérie umelcov Spiša, kurátorka projektu

The project *Dvojice/Couples* is the first from the exhibition cycle of the Gallery of Spiš Artists which goal is to present selected artistic couples who are not only sharing common life but also their work in various, mostly different media. Within the scope of the gallery dramaturgy there is a continuous project that after its startup in 2014, aims next confrontations of contemporary fine-arts work of middle and young generations of the artists from Slovakia and Central Europe.

The first exhibition cycle *Dvojice/Couples* introduces the artists of middle generation who are presently living and working in Košice: **Samuel Čarnoký** and **Eva Tkáčiková** whose work is exceeding the borders of region. Typographer and graphic designer **Samuel Čarnoký** who is known for his creation of original fonts published under his own brand mark *CarnokyType* as well as by many international realizations in the scope of Street Art, meets in the project with his partner — artist **Eva Tkáčiková** whose work oscillates at the borders of an experiment and mix-media. The exhibition presented the last individual series of the artists as well as a specific installation in situ which is symbolically connecting their mutual creation.

Mgr. Lucia Benická

director of Gallery of Spiš Artists, project curator

Rozhovor E. T.

Vyštudovala si grafiku v ateliéri doc. Vojtecha Kolenčíka na VŠVU, popritom si stihla aj materstvo. Malé, subtílné grafiky z tohto obdobia, po ktorom ti zostalo pár autorských tlačí, tematicky referovali práve o materstve a jeho interpretáciách: a to formou tvorby mikrosveta, vychádzajúceho z biochemického zázraku pri vzniku nového života. Stále ťa však priťahoval trojrozmerný svet umenia, a to aj v nekonvenčnom experimente „dvojrozmerného obdobia“, čo vyústilo do výstavného projektu *Second Hand* v autorskej koncepcii Miry Sikorovej-Putišovej v r. 2003 v Považskej galérii umenia v tvojej rodnej Žiline. Výstava bola postavená na sarkazme o akciových predajoch. Vystavené grafiky už vtedy opúšťajú tradičnú dvojdimenziu...

Dvojrozmerné experimentovanie „scan-artmi“ som preniesla na reklamné letáky, do ktorých som implantovala svoje duchovne založené obrazy: témy o zrode, bytí, telesnosti a pod. Cielene som vytvárala obchodné letáky s ponukou predaja mojich výtvarných diel s vtipnými sloganmi: „3 + 1 zadarmo“, „2 za ceny 1“, „ponuka obrazov na splátky“ a pod., referujúce o masovej komerčnej produktovej prostitúcii a hodnote i cene umeleckého diela. Obrazy som vystavovala v poškodených a rozbitých sklách s ponukou predaja za „zvýhodnené akciové ceny“.

Za prelomový bod v autorskej tvorbe považuješ košickú výstavu ZLE-SAMÁVAŤ v koncepcii Maji Draganovej v Múzeu Vojtecha Löfflera v r. 2004, prečo?

Do tohto obdobia som ako vyštudovaná grafička pracovala dvojrozmerným spôsobom tlače. Gro tvorili subtílné grafiky a vrstvené počítačové výtlačky na priehľadných materiáloch ako fólie, sklo, plast. Už v tomto období ma zaujímalo presúvať grafiku zo steny do priestoru. V hlave i v zápisníkoch som prenášala koncepty nezrealizovaných projektov priestorových inštalácií. Vyplývalo to z môjho dlhodobého experimentovania v grafickej oblasti: hlavne počas post-študentského ob-

dobia, keď som tvorila „scan-art“ a „lamino-art“, aplikované v priestore, t. j. programovo opúšťajúce dvojrozmernú dimenziu. Akcia ZLESAMÁVAŤ bola tvorivým workshopom na chate Marica pri Ružíne, kde som musela improvizovať v prostredí mimo ateliéru: a tu som po prvýkrát vytvorila post-dadaistické objekty z prírodnín — prvé „dielka“ z mojich náčrtov. Dovtedy som neexperimentovala s objektmi, počas ZLESAMÁVAŤ som sa doslova našla v ďalšom rozmere.

Po roku 2005 reflektuješ vo svojom diele prelomové obdobia osobného života, zásadné zlomy, prichádzajúce v nečakaných chvíľach s novými inšpiráciami, z ktorých sa zrodila tvorba ako výsledok autoterapeutického procesu negatívnych zážitkov, a to zviditeľnením neviditeľného, priblížením nevideného sveta. Následky osobných strát ako smrť matky a fatálna operácia priniesli nové tvorivé impulzy.

Ako tridsaťročná som stratila mamu, jej stratu som prekonávala pomocou intenzívnej umeleckej tvorby, zapájajúc do nej moju dcéru Terezu. Bola to interakcia matky a dcéry, tvorili a vystavovali sme smútočné vence, zdobené netradičnými pestrofarebnými prvkami, ktoré sa bez pátosu dotýkali maminej minulosti. Spomienkou na nebohých i žijúcich príbuzných boli v priestore inštalované vianočné gule a kovové kuchynské lyžice s fotografickými printami ich tvári: zhmotnenie ich večných obrazov v odrazoch. Ďalším projektom bola séria *Still Life* — fotografické zátišia zostavené zo stentov, ktoré sa zavádzajú katétrom do ľudského tela pri upchatých cievach: tento drobný zázračný predmet dokáže zachrániť a predĺžiť ľudský život aj o niekoľko rokov. Mojim cieľom bolo v pokojných „zátišiach = *Still Life* = stále živé motívy“ zachytiť priestor za hranicou poznaného, tesne pred prechodom na druhý svet: vznikli tiché, abstraktné a neznáme krajiny. Implantovanie titánových šrúb do môjho tela sa pretavilo do nových výtvarných programov, a to v cykle *Trezor* a *My Space*.

Tvoje výstavné projekty sú tematické a priamo referujú o konkrétnom tvorivom období, napríklad v r. 2007 projekt *Natural* v koncepcii Zuzany Gažíkovej, či v r. 2012 *HEart* v kurátorskej spolupráci s Petrom Markovičom. Jedná sa o monotematické celky alebo opakované prelínanie niektorých tém počas celej tvorby?

Mojou večnou témou je telesnosť a žena, spoločným menovateľom viacerých projektov je hravosť a sarkazmus. Kultovým príkladom je cyklus *Sliepka za volantom* z roku 2006. V projekte *Natural* pre Centrum Kolomana Sokola v Liptovskom Mikuláši som fotila v pražskej ZOO detaily odpočívajúcich pelikánov. Fotografiami vtákov približujem môj spôsob myslenia a vnímania, sú to personifikácie, ktoré zobrazujú príbuznosť ľudských a zvieracích pocitov. Na výstave *HEart* v Humennom som sa prezentovala dielami, vytvorenými in situ a interpretujúcimi konkrétny priestor, v pomenovaní spájajúci aj slovnú hračku: HE — značka mesta Humenné a art — umenie. *HEart* = Srdce bola výstava nielen o mieste, ale aj o ľuďoch môjmu srdcu blízkyh :).

V Galérii umelcov Spiša si sa prezentovala v rámci projektu *Sacral Elementum II.* už v r. 2013. Na výstave *Dvojice* vystavuješ niekoľko nosných projektov, charakteristických pre tvorivé obdobie posledných troch rokov (2012 — 2014): *Molekulárna gastronómia*, *Transsocializácia*, cyklus o vesmírnych staniaciach, z grafickej tvorby séria *Celulitída*. Opätovne sa zaoberáš témou telesnosti, ženy a jej priestoru i svetom kuchyne, kde aplikuješ každodenné predmety do tvorby unikátnych objektov. Novou témou sa stáva objavovanie a interpretácia súčasného skúmania vesmíru, a to formou hravých, svietiacich diel a inštalácií. Aké boli inšpirácie?

Inšpiráciou bola spolupráca s Editou Vološčukovou v rámci projektu *Kozmický dizajn* vo Hvezdárni a planetáriu v Prešove, kde som bola fascinovaná stálou výstavou, zameranou na objavovanie vesmíru, s množ-

stvom zaujímavých exponátov a projekcií, ako aj grafik Rudolfa Sikoru. Moje vesmírne lode sú zložené z každodenných predmetov, s ktorými žena prichádza do kontaktu v kuchyni a v kúpeľni. Tvorím bizarné svetelné objekty, ktoré sú pomenované podľa toho, z čoho sú vytvorené. Pri práci na cykle *Molekulárna gastronómia* ma zaujala spoločenská akcia: boli sme na otvorení Steelparku v košických Kasárňach, kde servírovali sci-fi catering — priamo pred nami v „laboratórnych“ podmienkach ponúkali ukážky molekulárnej gastronómie: bol to nielen chuťový, ale aj mimoriadny vizuálny zážitok... Takže momentálne dizajnujem nové tvary, vesmírne lode a varím nové sci-fi dezerty :).

Projekt *Dvojice* priniesol aj netradičnú konfrontáciu autorskej tvorby s tvorbou tvojho partnera — grafika a typografa Samuela Čarnokého.

S písmom a textami vo svojej voľnej tvorbe som pracovala ešte predtým, ako som sa so Samom spoznala. Náš spoločný život priniesol aj niekoľko spoločných umeleckých realizácií, pri ktorých sme Samuelove fonty výtvarne interpretovali. Pre výstavu *Dvojice* sme realizovali dve spoločné prezentácie: *Vesmír v diaľke* a *Toaletné obrazy*. Odrážam sa v jeho tvorbe a naopak — on v mojej, o čom je aj môj cyklus *Transsocializácia*.

Lucia Benická, 2014

E. T. interview

You graduated from the graphics at the Studio of Assoc. Prof. Vojtech Kolenčík of the Fine Arts Academy in Bratislava, and, in addition to this, you managed also your motherhood. Small, subtle graphics from this period, after which a couple of prints remained, reported just about maternity theme and its interpretations: namely with the form of the creation of the micro-world, rising from the biochemical miracle of a new life. However, you were still attracted to the three-dimensional world of art, and even in the unconventional experiment of the “two-dimensional period”, which resulted in the exhibition project *Second Hand* in the curatorial concept of Mira Sikorová-Putišová in 2003 at the Považská Art Gallery in your native Žilina. The exhibition was built on sarcasm about the stock sales. The exposed graphics already at that time were leaving the traditional two-dimension...

Two-dimensional experimenting with “scan-arts” I transferred on to advertising flyers to which I implanted my spiritually-based images: topics about birth, being, physicality, etc. I purposefully created business flyers with the offer for sale of my art-works with witty slogans: “3 + 1 for free”, “2 for the price of 1”, “menu of the pictures on instalments” and the like, the images reporting on mass commercial product prostitution and the value and price of the art-work. I exhibited these images in damaged and broken glasses with an offer of sale “for discounted stock prices”.

You consider, however, the breakthrough point of your artistic career, in your exhibition in Košice *SWINGINGFROMFOREST (ZLESAMÁVAŤ)* in the concept of Maja Draganová at the Museum of Vojtech Löffler in 2004, why?

In this period, I, as a skilled graphic artist, was working in a way of two-dimensional printing. The base was created from subtle graphics and layered digital prints on transparent materials such as leaves, glass and plastic. Already in this period, moving the graphics from the wall into the

space made me wonder. In my head and notebooks I was moving some concepts of non-realised projects of spatial installations. It emerged from my long-time experimentation in the graphics area: especially during the post-student period, when I formed the “scan-art” and “laminating-art”, applied in space, i.e. programmatically leaving the two-dimensional dimension. The event *SWINGINGFROMFOREST* was a creative workshop at the Marica cottage near Ružín dam, where I had to improvise in an environment outside the studio: and here I firstly created the post-dadaistic objects from natural materials – the first “little products” from my sketches. Until that time I had not been experimenting with objects; during the *SWINGINGFROMFOREST* I literally found myself in the next dimension.

After the 2005 you reflected in your art-work some groundbreaking periods of your personal life, essential breaks coming in unexpected moments with new inspirations, from which there was born the work as a result of auto-therapeutic process of negative experience, namely by visualizing of the invisible, by accession to the unseen world. The consequences of personal losses as the death of mother, and fatal operation have brought new creative impulses.

As the thirty years old I lost my mother and I was conquering her loss with using an intense artistic production having involved into it my daughter Tereza. It was an interaction of mother and daughter, and we were creating and exposing mourning wreaths decorated with non-traditional brightly coloured elements that were touching the mom’s past without any pathos. As a remembrance on the deceased relatives there were installed Christmas balls and metal kitchen spoons with photographic prints of their faces: some kind of the materialisation of their eternal pictures in reflexions. An another project there was series *Still-Life* — a set of photographic still-lives composed of stents which are introduced into the human body with a catheter at blocked blood vessels:

this tiny miracle thing can save and prolong human life for a few years. My goal was in calm “seclusions = *Still Life* = still vibrant themes” to capture the space beyond the borders of the known, just before passing on to the next world: quiet, abstract and unfamiliar countries arose. Implanted titanium screw into my body was re-melted into new art programmes namely in cycles *Strongbox* and *My Space*.

Your exhibition projects are thematic and they report directly on the particular creative period, for example, in 2007 the project *Natural* in concept of Zuzana Gažíková, or in 2012 *HEart* with curator Peter Markovič. Does it deal about monothematic projects or repeatedly overlapping of certain topics throughout the whole period of work?

My eternal theme is corporality and woman, the common denominator of multiple projects is playfulness. In the project *Natural* I took pictures of details of pelicans at rest in Prague ZOO. By photographs of birds, I am approaching my way of thinking and perception; they are some personifications that display relatedness of human and animal feelings. At the exhibition *HEart* I was presented myself with art-works created in situ and interpreting a specific space, in its naming linking the play on words: HE — the brand of Humenné, and art: HE-art. *HEart* was the exhibition not only about site, but also about people close to my heart :).

In the Gallery of Spiš Artists you were presented in the framework of the project *Sacral Elementum II*. already in 2013. At the exhibition *Couples* you are showing significant projects characteristic for the creative period of the last three years (2012 — 2014): *Molecular gastronomy*, *Trans-socialization*, the cycle on space stations, a series of *Cellulite* from the graphics works. Again, you are concerned with the topics of physicality, of woman and her space and also of the world of cuisine, where you apply some everyday objects to unique artistic works. As a new

topic there becomes the discovery and interpretation of the current investigation of the universe, namely in the form of playful, luminous art-works and installations. What were their inspirations?

The inspiration was a collaboration with Edita Vološčuková in the project *Space Design* at the Observatory and Planetarium in Prešov, where I was fascinated by the permanent exhibition, aimed to exploring of the universe with lots of interesting exhibits and screenings, as well as prints of Rudolf Sikora. My space ships are composed of everyday objects with which a woman comes into contact in kitchen and in bathroom. I create some bizarre light objects which are named according to the things which they are created from. While working on a cycle of *Molecular Gastronomy* I was impressed with a social event: we were at the opening of Steel-Park in Kosice, where there was served sci-fi catering — just in front of us in the “laboratory” conditions there were offered some samples of molecular gastronomy: it was not only the experience of flavour, but also an extraordinary visual experience... So, consequently, I currently design new shapes, spaceships and I cook new sci-fi desserts :).

The project *Couples* also brought an unusual confrontation of the artistic work of your partner — graphic designer and typographer Samuel Čarnoký.

I worked with letters and texts in my free work before I met Samuel. Our common life brought also several common artistic achievements for which we have artistically interpreted Samuel's fonts. For the exhibition *Couples* we have carried out two joint presentations: *The Universe in Distance* and *Toilet Pictures*. I reflect myself in his creation and vice versa — he in mine; what is dealt also in my cycle *Trans-socialization*.

Lucia Benická, 2014

Rozhovor S. Č.

Vyštudoval si vizuálnu komunikáciu na TUKE v Košiciach a v praxi sa venuješ grafickému dizajnu, typografii a tvorbe písma. Tvoj tvorivý štart si však stále spájam s rôznymi akciami Street Artu vo verejných priestoroch doma i v zahraničí od roku 1996, kde sa objavuje značka *BLUER* a hra s písmom. Čo pre teba znamenalo toto obdobie?

Graffiti som sa začal venovať ako študent ŠÚV v Kremnici — slovenská scéna v tom čase bola v plienkach. Oslovila ma energia a sloboda, ktorú graffiti sprevádzali. Pohltilo ma to a graffiti som sa venoval naplno, pochopiteľne, súviselo to aj s rebéliou adolescentného veku a vlastnou tvorivou energiou. Slobodným priestorom pre vyjadrenie sa stali urbánne betónové plochy, vlaky, mosty a príchut' adrenalínu i nebezpečenstva s možným prekročením ilegálnej hranice. Graffiti sú vlastne „ocikávaním“ múrov formou šírenia podpisu, či prezývky: mojím podpisom sa stal *BLUER*, neskôr zredukovaný aj na značku siluety tváre — personifikácie anonymného umelca. Za prelomovú akciu považujem projekt *Ostrov pre graffiti* v Žiline v r. 2001 s medzinárodnou účasťou: rozhodujúcou inšpiráciou sa pre mňa stali francúzski autori, ktorí priniesli iné vnímanie graffiti — formou Street Artových realizácií. Rozdiel medzi graffiti a Street Artom je v zmene formy aj obsahu: kým graffiti majú svoju ikonografiu, štýl maľovania písmen, Street Art sa od pravidiel oslobodzuje a čerpá z rôznych ďalších inšpiračných zdrojov, ako grafického dizajnu, výtvarného umenia, či konceptualizmu. So svojou prezývkou som začal experimentovať a približovať sa v tvorivých prejavoch viac ku grafickému dizajnu a typografii. A to ma posunulo k tomu, že sa dnes venujem prioritne písmu, ktoré vytváram v digitálnych fontoch.

Počas štúdia na vysokej škole si sa vyprofiloval smerom ku grafickému dizajnu, následne ťa pohltila písmotvorba. Ako vnímaš tvorbu písma a typografiu v umeleckom a bežnom živote: mám pocit, že sme obkolesení vizuálnym balastom. Ľudia sa nevedome dennoden-

ne stretávajú s typografiou — sme obklúčení písmom a množstvom graficky upravených materiálov, od novín cez komerčné letáky až po pokladničné bloky...

V bežnom živote si všímam písmo úplne všade, vrátane balastu: stáva sa pre mňa neustálym zdrojom záujmu a analýzy. Podnety, ktoré vnímam, sa pre mňa často stávajú inšpiráciou a prelínajú sa tak s mojou tvorbou. Pri návrhu písiev som čerpal aj zo vzorov, ktoré vychádzali z minulosti — z aplikácií užitej vizuálnej kultúry v socializme. Napríklad anonymné predlohy nápisov na fľašiach od leča ma priviedli k vytvoreniu písmovej série s názvom *LEČO* s príchutou nostalgie, v ktorej som skúmal, ako možno na základe štyroch písomných znakov vytvoriť ucelený písomný systém. V nadväznosti na blízky vzťah k urbánnemu priestoru sa môj záujem sústredil na reklamné písmo, výsledkom čoho je publikácia *Neón a reklamná typografia do roku 1989 na východe Slovenska*, ktorú som realizoval spolu s architektom Radom Sinčákom. Som presvedčený, že aplikácia písma je v súčasnosti dosť podceňovaná: výsledkom toho je množstvo spomínaného balastu, ktorému sa nevyhneme. Chýba profesionalizácia.

Ako by si definoval rolu písma, ktorého výskum sa stal aj základom tvojej dizertačnej práce a odpovedal na ľudovú otázku: načo tvoriť ďalšie písmenká?

Písmo je nenahraditeľný prostriedok komunikácie, jeho základná funkcia je zrozumiteľne tlmočiť obsah. Má však aj ďalšiu vlastnosť, ktorou je výrazová, emocionálna a estetická hodnota. V záplave obrovského množstva existujúcich písiev môže nastať pochybnosť, prečo vytvárať ďalšie: odpovedal by som protiotázkou, prečo tvoriť ďalšie autá, módu, produkty a podobne... Písotvorba sa pre mňa stala prioritným kreatívnym procesom, prispôsobovaným stále novým technologickým požiadavkám doby. Je to široká disciplína, ktorá sa riadi istými pravidlami

a znalosťami z rôznych odvetví. Momentálne finišujem dizertačnú prácu, v ktorej sa zaoberám výskumom súčasnej tvorby písma na Slovensku a dizajnom textovej rodiny písma.

Máš za sebou množstvo graficky upravených publikácií, v ktorých aplikuješ aj vlastné fonty. Takisto si participoval na vizuálnom imidži organizácií ako Dom fotografie, o. z. (2007 — 2012), Galéria umelcov Spiša (od r. 2012), či na projektoch: Mestské zásahy Košice (2011), Biela noc (2011), Steel Park (2012 — 2013), Letná fotoškola Domu fotografie (2007 — 2012)... Často sa zameriavaš práve na grafiku pre oblasť kultúry a vizuálnych umení, čo ťa prepája so širokým spektrom osobností na slovenskej výtvarnej scéne...

Spolupráca v kultúre mi prináša viacej slobody oproti obmedzujúcej oblasti komerčnej grafiky, kde som mal skúsenosť pri práci vo viacerých reklamných agentúrach — tam som sa naučil hlavne rutinným pracovným úkonom a technickým zručnostiam. V grafickom dizajne sa pre mňa stala dominantnou práca s typografiou: písmo nie je pre mňa len o texte, ale stáva sa základným vizuálnym jazykom, aplikovaným napríklad pri tvorbe firemnej identity, tlačovín a podobne. Z hľadiska profilácie mi je najbližšia grafická úprava knižných publikácií a tlačovej grafiky. To mi umožňuje niekedy aj otestovať vlastné písma v praxi. Život v Košiciach mi priniesol mnoho kontaktov v umeleckej brandži, ako aj možnosť pedagogicky pôsobiť na Fakulte umení TUKE a spolupracovať so študentmi a absolventmi pri realizáciách rôznych projektov. Za najzaujímavejšiu považujem tvorbu vizuálnej identity pre *Steel Park/kreatívna fabrika*.

Vo výstavnom projekte *Dvojice* je prezentovaná tvoja práca v oblasti typografie a písmotvorby na akademickej galerijnej pôde v kombinácii s multimediami projektmi s výtvarníčkou Evou Tkáčikovou.

vou. Cielene dochádza ku konfrontácii užitej a voľnej grafiky, ako aj ku presahom do iných médií v tvojej tvorbe — stávaš sa v nich výtvarníkom...

Stále sa cítim viac dizajnérom, ako umelcom. Je pravda, že spoločný život s Evou mi priniesol nové impulzy venovať sa aj inej oblasti ako užitej tvorbe, ale opätovne s možnosťou aplikovať písmo, napríklad účasť na workshopoch *Otvorený priestor/Open Space* v rokoch 2012 — 2014. Eva = Inka ma inšpiruje: vďaka nášmu vzťahu som vytvoril textové písmo *Inka*, ktoré som jej venoval.

Ktoré fonty sú pre teba srdcovka a ako vnímaš písмотvorbu v medzinárodnom kontexte a na konkurečnom „trhu“ s písmami?

Dianie v oblasti písмотvorby sledujem pravidelne. V záplave novovznikajúcich písiem si moju pozornosť zaslужujú len niektoré, mnohé sú balastom. Okrem písma *Inka* :) za najlepší font považujem ten, ktorý sa podľa mňa najviac hodí ku konkrétnemu zadaniu... Všeobecne je povedomie o tejto oblasti veľmi nízke, málokto si vôbec uvedomuje, že niekto písma vytvára a že existuje trh. Obzvlášť ma teší, že písma od slovenských autorov si udržiavajú svoj štandard a kvalitu v porovnaní s medzinárodnou konkurenciou. V konečnom dôsledku komerčnú hodnotu písma a jeho udržateľnosť určuje koncový užívateľ.

Lucia Benická, 2014

S. Č. interview

You have graduated the visual communication at the Technical University in Košice, and in practice you addict yourself to graphic design, typography and type design. I have been always associating your creative start with various actions of Street Art in public areas at home and abroad since 1996, where the *BLUER* mark and the game with the font appear. What does this period mean to you?

I started with graffiti as a student of the School of Applied Arts in Kremnica — Slovak scene was in its infancy at that time. I was addressed by energy and freedom, which were accompanied by graffiti. I was absorbed by that and I was fully devoted to graffiti; understandably, it was related with the rebellion of adolescent age and my own creative energy. Urban concrete surfaces, trains, bridges and flavour of both adrenaline and risk with possible illegal border crossing became the free space for the expression. The graffiti are actually “pissing” of walls in the form of a signature or nickname: my signature became *BLUER*, later reduced to silhouettes of face — some personification of an anonymous artist. I consider as a ground breaking action the project *Island for graffiti* in Žilina in 2001 with international participation: French authors who have different perception of graffiti — in the form Street Art implementations – became a crucial inspiration for me. The difference between graffiti and Street Art is in the changing of form and content; while graffiti have their iconography, style of fonts paint, Street Art is liberalized from the rules, and draws from a variety of other inspirational sources like graphic design, fine arts, or conceptualism. I started experimenting with my nickname and with approaching in creative expressions more to the graphic design and typography. And that has advanced me to this that today; I addict myself, as a priority, to the type which I am creating in digital fonts.

While studying at university you had shaped yourself towards graphic design, then you were absorbed by the type design. How do you per-

ceive the creation of fonts and typography in the artist and daily life? I have a feeling that we are fenced by visual ballast. People every day unknowingly encounter typography — we are besieged by letters and a plenty of graphically modified materials, from newspapers over commercial leaflets to receipts...

In common life I do notice type absolutely everywhere, including ballast: it becomes for me a constant source of interest and analysis. The suggestions that I perceive, often become for me the inspiration and they mingle with my work. In the design of fonts I drew from the designs, which were based in the past — from the implementations of applied visual culture in socialism. For example, the anonymous master patterns of the bottles from stewed vegetable salad (note: in Slovak language “lečo”) have led me to the creation of a font series called *LEČO* with some flavour of nostalgia in which I have searched the possibility to create on the basis of four type characters a comprehensive type system. In addition to the close relationship to the urban area, my interest was centred on advertising type, as a result of which there is a publication *Neon Lights and Advertising Typography in Eastern Slovakia Till 1989* which I made along with the architect Rado Sinčák. I am convinced that the implementation of font is currently quite underestimated: the result is the quantity of ballast, which is unavoidable. Professionalization is missing.

How would you define the role of type, the research of which became the basis of your dissertation and answered the common question: for what to create the next letters?

Type is an indispensable means of communication, its basic function is to convey the contents clearly. However, it also has another feature, which is expressional, emotional and aesthetic value. In a flood of huge numbers of existing fonts it may be questioned a doubt as to why to create the next ones; I would answer with the counter-ask: why to create addi-

tional forms for more cars, fashion, products and the like ... The type design has become for me a priority in a creative process, accommodated to still new technological requirements of time. It is a broad discipline which is governed by the same rules and knowledge from different sectors. I am currently finishing my dissertation, in which I deal with research of contemporary type design in Slovakia and the design of the text font family.

You're behind a number of graphically edited publications in which you apply also your own fonts. You also participated on the visual identity of the organisations such as the House of Photography, c. a. (2007 — 2012), Gallery of Spiš Artists (since 2012), or the projects: *Urban Interventions of Košice* (2011), *White Night* (2011), *Steel Park* (2012 — 2013), *Summer Photoschool of the House of Photography* (2007 — 2012)... You are often targeting just on the graphics for the fields of culture and of visual arts which connects you with a wide range of personalities of the Slovak fine-arts scene...

The cooperation in culture brings me more freedom compared to the more restrictive commercial graphics where I had experience while working in a number of advertising agencies — where I learned to mainly routine working operations and technical skills. In graphic design there has become for me dominant the work with typography: font is not for me just about the text, but it becomes the basic visual language, applied, for example, when you create a corporate identity, printed materials, and so on. In terms of profiling there is the nearest to me the graphic layout of both books and printed graphics. It allows me sometimes to test my own fonts in practice. Life in Košice brought me many contacts in the artistic branch as well as the opportunity to operate educationally at the Faculty of Arts of TUKE and collaborate with students and alumni at the implementation of the different projects. I find as the most interesting the creating of visual identity for *Steel Park/creative factory*.

In the exhibition *Couples* there is presented your work in the field of typography and of type-design on the academic gallery field in combination with multimedia projects with the artist Eva Tkáčiková. It targeted leads to confrontation of applied and free graphics, as well as to overlapping into other media in your work — where you are becoming an artist.

I still feel to be more a designer as an artist. It is true that the life with Eva in private brought me new impulses to devote myself in other areas as the applied work, but again with the possibility of the creation to apply the font, e.g. the participation in workshops *Open Space* in the years 2012 — 2014. Eva = Inka inspires me: thanks to our relationship, I've created a text font *Inka*, which I donated to her.

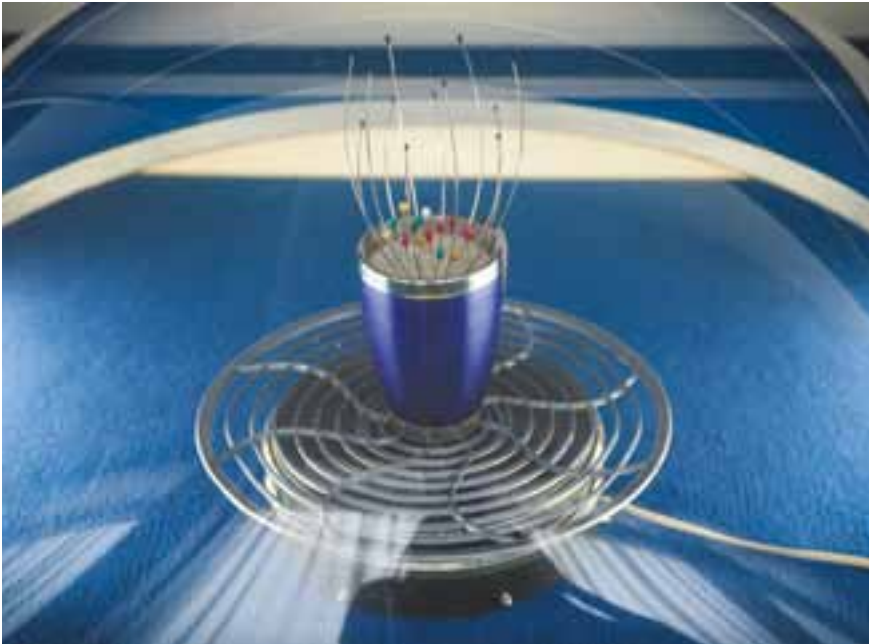
Which font is for you a matter of heart and how do you perceive the type-design in an international context and on the competitive “market” with the font?

I watch regularly events in the area of type design. In the flood of emerging fonts only a few of them deserve my attention, however, many of them are ballast. In addition to the font *Inka* :) I find the best font the one that is most suited to the particular assignment... In general, the awareness in this area is very low, hardly anybody is even aware that someone is creating fonts and that there is any market. Especially, I am pleased that the fonts of Slovak authors retain their standard and quality in comparison with international competitors. Ultimately, the commercial value of the font and its sustainability is determined by the end user.

Lucia Benická, 2014

Cyklus Molekulárna gastronómia / Cycle Molecular Gastronomy

Koktail B3 W22: objekt/object, 2013

Koktail PVAS-1: objekt/object, 2013

„Eva Tkáčiková nachádza svoj vesmírny PRIESTOR v laboratóriu kuchyne, kde tvorí dizajn nielen KOZMICKÝ, ale aj KOZMetICKÝ a KOMICKÝ. S pre ňu vlastným nadšením varí v kuchynskom mikropriestore makroprocesy vzniku planét, spája hmoty, delí ich. So zánietením sledovala pobyt astronauta Chrisa Hadfielda na palube medzinárodnej vesmírnej stanice, odkiaľ čerpala podnety pre svoje dadaistické objekty vesmírnych modulov. Sú tvorené in situ, s cieľom umiestniť ich do kontextu s reálnymi historickými modelmi. Inšpiráciou sú jej aj doposiaľ málo známe molekulárne potraviny, ktoré majú podobu pestrofarebných gélov, tvoria akési kulinárske mimikry s nepredvídateľnou chuťou, farbou a vzhľadom. Umenie na zjedenie.“ *

—
“Eva Tkáčiková finds her cosmic SPACE in the laboratory of kitchen where she creates design not only COSMIC, but also COSmetIC and COMICAL. With her own enthusiasm she cooks in the kitchen micro-area some macro-processes of the planets formation, combines masses, and divides them. She was watching with passion an astronaut Chris Hadfield in the board of international space station, from where she drew stimuli for her dadaistic objects of space modules. They are formed in situ, in order to place them in context with real historical models. As a kind of inspiration for her also serve little-known molecular foodstuffs having the form of colourful gels, forming a sort of culinary mimicry with unpredictable taste, colour and appearance. Art for eating.” *

PhDr. Edita Voluščuková, 2013

výtvarníčka a kurátorka/artist and curator

*

Z textu k výstave Kozmický dizajn — 7. ročník. HaP, Prešov, 2013

From the text of exhibition Cosmic Design — 7th year. HaP, Prešov, 2013

Molekulárna gastronómia Molecular Gastronomy

Tkáčiková nazvala koktaily podľa nedávno objavených UV rezistentných baktérií, žijúcich v stratosfére, ktoré doteraz neboli na Zemi identifikované. Tri extrémne odolné bakteriálne kolónie (označené PVAS-1, B3 W22 a W22) nazvali *Janibacter hoylei*, *Bacillus isronensis* a *Bacillus aryabhata*. Vedci momentálne skúmajú možnosť využitia baktérií pre výrobu energie v ďalekom vesmíre...

Koktaily sú vytvorené z každodenných predmetov, s ktorými prichádza do kontaktu prevažne žena v kuchyni a kúpeľni. Tieto molekulárne sci-fi dezerty tvoria hlavne použité domáce (kuchynské) a hygienické potreby. Koktaily by mali pôsobiť kozmicky, ale aj kozmeticky a komicky.

Zoznam predmetov: vlasová natáčka, sušiac na bielizeň a ponožky, sitko do odtoku, osviežovač vzduchu, uzáver od parfému, priehľadný obal toaletnej vody, obal na zmrzlinovú tortu, formička na pečenie, nádobka na výplach vagíny, formy na bábovku a pod.

Tkáčiková gave name to some cocktails according lately found UV-resistant bacteria living in stratosphere that has not been identified on the Earth. Three extremely resistant bacterial colonies (coded PVAS-1, B3 W22, and W22) were named as *Janibacter hoylei*, *Bacillus isronensis* and *Bacillus aryabhata*. Scientists momentary are searching for the possibility of bacteria utilization for energy production in remote universe...

Cocktails are created from everyday articles with which mostly a housewife becomes contacted in kitchen and bathroom. These molecular sci-fi deserts are created mostly from some used household (kitchen) and hygiene needs. The cocktails should affect cosmically but also cosmetically and comically.

The list of articles: hair-curler, linen and socks dryer, filter strainer, air-fresher, perfume-seal, transparent cover of fluorescence water, cover for ice-cream fancy cake, patty-pan for backing, pot for vagina rinsing, cake pan, and so on.

Cocktail Chondrus Crispus 200 ml

*Cyklus Molekulárna gastronómia /
Cycle Molecular Gastronomy:
objekt/object, 2014*

**Cocktail
Shining
Lucky
Tini**
250 ml

*Cyklus Molekulárna gastronómia /
Cycle Molecular Gastronomy:
objekt/object, 2014*

Cocktail
Algi-
-base
150 ml

*Cyklus Molekulárna gastronómia /
Cycle Molecular Gastronomy:
objekt/object, 2014*

Transsocializácia/Transsocialization

Nevšedné zberateľstvo spôsobilo, že sa Transformers tak nejak stali súčasťou našej domácnosti. Zarámovaní autoboti vo fotorámčekom sa tvária ako členovia rodiny. Majú svoje povahy, kladné aj záporné charakterové črty.

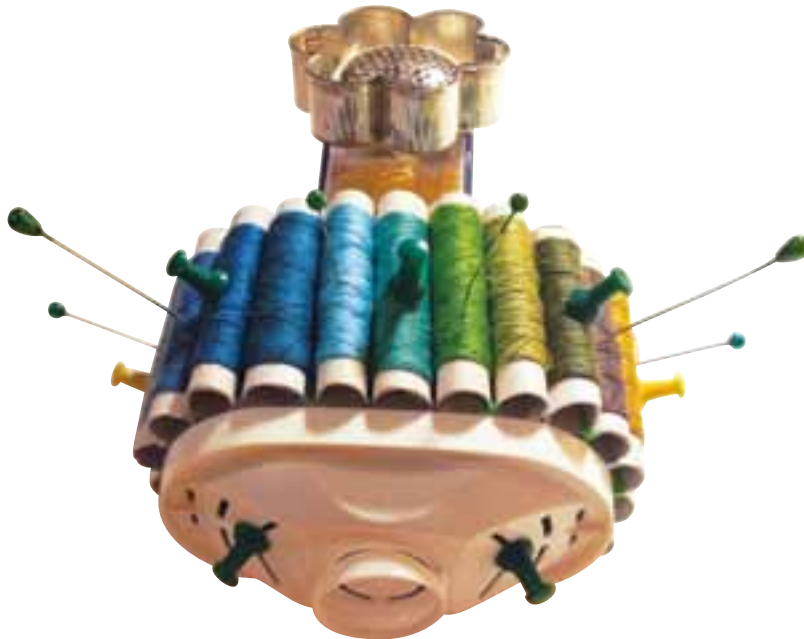
Unusual collecting has caused that Transformers have become a part of households in a way. The framed autobots in photo-frames pretend to be as some family members. They have their characters, positive and negative character features.

Družica Brita 07/Satellite Brita 07

Live video z International Space Station zahŕňa pohľady z vesmíru na našu zem. Video sprevádza online zvuková stopa konverzácií kozmonautov na International Space Station. Video je dostupné len v čase, keď je vesmírna stanica v kontakte so Zemou. Stanica obieha okolo Zeme každých 90 minút, preto môžete sledovať východ a západ Slnka každých 45 minút.

Live-video from International Space Station involves views from the Universe at our Earth. The video is accompanied with an online sound track of conversations of the astronauts in International Space Station. The video is available only at the time when the Station is in contact with the Earth. The Station rotates around the Earth every 90 minutes so you can watch the Sun rise and set every 45 minutes.

Space Shuttle Flexible

Prednedávnom opustila našu planétu ďalšia žena — Elena Serova. Ruskej kozmonautke na tlačovej konferencii položili nemiernu otázku, ako bude riešiť vo vesmíre make-up a starostlivosť o svoje vlasy...

A short time ago left our planet another woman — Elena Serova. This Russian astronaut was asked at the press-conference with inappropriate question how would she solve in the space the make-up and hair-care...

Chris Hadfield's Space Oddity

Astronaut Chris Hadfield denne komunikoval z vesmíru so svojimi fanúšikmi prostredníctvom facebook stránky. Bol členom Expedition 35, ktorá bola na International Space Station. Chris naspieval v beztliažovom stave vo vesmíre pesničku Space Oddity od Davida Bowieho.

Astronaut Chris Hadfield communicated daily from the space with his fans through face book. He was a member of Expedition 35 that was at International Space Station. Chris sanged in weightless status in space the song Space Oddity from David Bowie.

Sphere Duo Clicker

Vesmírne lode sú vytvorené z každodenných predmetov, s ktorými prichádza do kontaktu prevažne žena v kuchyni a kúpeľni. Tieto sci-fi kozmické lode tvoria hlavne použité domáce (kuchynské) a hygienické potreby.

Space-ships are created of everyday articles with which mostly a housewife becomes contacted in kitchen and bathroom. These sci-fi cosmic ships are created mostly from used household (kitchen) and hygiene needs.

Cañitas Flexibles

**Kozmetická stanica Cañitas Flexibles/
Cosmetic Station Cañitas Flexibles:**
objekt/object, 2014

Toaletné obrazy/Toilet Pictures

Keďže dnes väčšina ľudí nechodí do galérií a nepozná tvorbu umelcov, zámerom autorky je, aby sa umelecké dielo nenápadným spôsobom mohlo dostať bližšie k ľuďom, do ich súkromia a domácností. Tento druh netradičného vzdelávania je úsmevný a ľahko čitateľný aj pre menej skúseného diváka. Kde inde, ako na toaletách majú ľudia priestor na vnímanie, čítanie a pozeranie?

Because today most of people does not visit galleries and does not know the work of artists, the aim of the artist is that exposed art-work Toilet-Pictures could discreetly get closer to people, into their privacy and household. This kind of unconventional education is smiling and easy readable also for less experienced viewer. Where else than at toilets have people any space for perception, reading and watching?

Lopúch väčší (Arctium lappa)/Great Burdock (Arctium Lappa):
objekt, infiltrácia umenia do domácností/
object, infiltration of art into a household, 2012 — 2014

”...“

*„Eva Tkáčiková je typom experimentujúceho výtvarníka, hľadajúceho nové a čo najvýstižnejšie (často i prekvapivé) formy vyjadrenia týchto obsahov. Sú to predovšetkým otázky týkajúce sa ľudskej prirodzenosti, telesnosti až živočíšnosti i podvedomé mentálne tajomstvá, témy ako zrod, podstata bytia a vzťahov a ich presahy do prostredia. Umenie vníma ako prirodzenú formu komunikácie, ktorej jazyk, rovnako ako aj bežný jazyk, sa s dobou mení a vyvíja.“ **

*“Eva Tkáčiková is a kind of experimenting artist who is searching for new and as concise as possible (often even surprising) forms of expression of these contents. They are, in particular, the questions relating to human nature, physicality up to of animosity as well as subconscious mental secrets, the topics such as the birth, the essence of being and relations, and their overreaching into the environment. She perceives the art as a natural form of communication whose language, as well as a common language, is changing and evolving with the times.” **

PhDr. Zuzana Gažíková, 2007
historička umenia/art historian

*

Z textu k výstave v Centre Kolomana Sokola v Liptovskom Mikuláši, 2007

From the text of exhibition at the Center of Koloman Sokol in Liptovský Mikuláš, 2007

Celulitída/Cellulite

Pomarančová pokožka je degeneratívna zmena podkožného tukového tkaniva, ktorá je vlastná hlavne ženám zrelého veku. S telesnými problémami a zmenami súvisiacimi s materstvom sa autorka programovo zaoberá už niekoľko rokov. Intímne problémy sa často snaží riešiť s humorom. Ako vyštudovaná grafička námety, týkajúce sa nedokonalkej ženskej pokožky, realizovala autorskou technikou „pomarančoryt“ a „pomarančorez“.

Orange peel is a degenerative change of sub-dermal adipose tissue which is vernacular mostly to women of ripe age. The author is programmatically dealing with body problems and changes related with maternity already for several years. She often tries to solve these intimate issues with humour. As educated graphic she materialized the themes concerning the imperfect woman's skin with the techniques "orangengraving" and "orange-cut".

Cyklus Celulitída/Cycle Cellulite:
signované grafické tlače z pomarančovej kôry/
signed graphic prints from orange peel, 2004

„Diela z cyklu *Cellulitída* alebo *pomarančová koža* sa stali Tkáčikovej veselým príkladom fabulácie. Cyklus primárne realizovala ako sochársky objekt alebo reliéf, v ktorom v princípe odoberania a rytia priznala tiež náznakovité rezíduá a fragmenty sebe vlastného grafického procesu. Rezbou do pomaranča vytvárala viaceré objekty, kde pracovala s textovou formou alebo s procesuálnym princípom pozvolnej metamorfózy organickej hmoty. Inšpirovaná neustále pripomínaným kozmetickým ‚problémom‘ situáciu pochopila rýdzo individuálne a s výrazným svojrázom — vyrýla svoje odkazy do pomarančovej kôry skutočnej ‚cellulitídy‘ — pomarančovej kôry citrusového plodu. Vytvorené časti ženskej bielizne, pomarančové texty, písmená i objekty odkazujú na hravé, nefrustrované prijatie vlastnej postupnej fyzickej telesnej premeny.“ *

—
“The works from the series of *Cellulite* or *Orange Skin* have become for Tkáčiková some cheerful example of fabulation. She primarily implemented the cycle as a sculpture or relief, in which she also declared, in the principle of sampling and carving, some indicative residues and fragments of her own graphic process. She created with carving into orange various objects, where she worked with the text form, or with the processual principle of gradual metamorphosis of organic matter. Inspired by constantly reminded cosmetic ‚problem‘ she understood the situation purely individually, and with a strong selfhood — she graved her links into the orange peel of a genuine ‚cellulite‘ — into the orange peel of citrus fruit. Such created parts of a woman’s underwear, orange lyrics, letters and objects are referring to the playful, non-frustrated adoption of her own gradual physical body transformation.” *

Mgr. Peter Markovič, 2012
historik umenia/art historian

*

Z textu v katalógu HEART, vydavateľ Vihorlatské osvetové stredisko, 2012
From the text in catalogue HEART, published by Vihorlatské osvetové stredisko, 2012

”Kírdel
d’atlov

Uőí

kňa

žrať

kô_s-u!“

Bez názvu / Without title:
objekt (brezová kôra)/object (birch bark), 2008

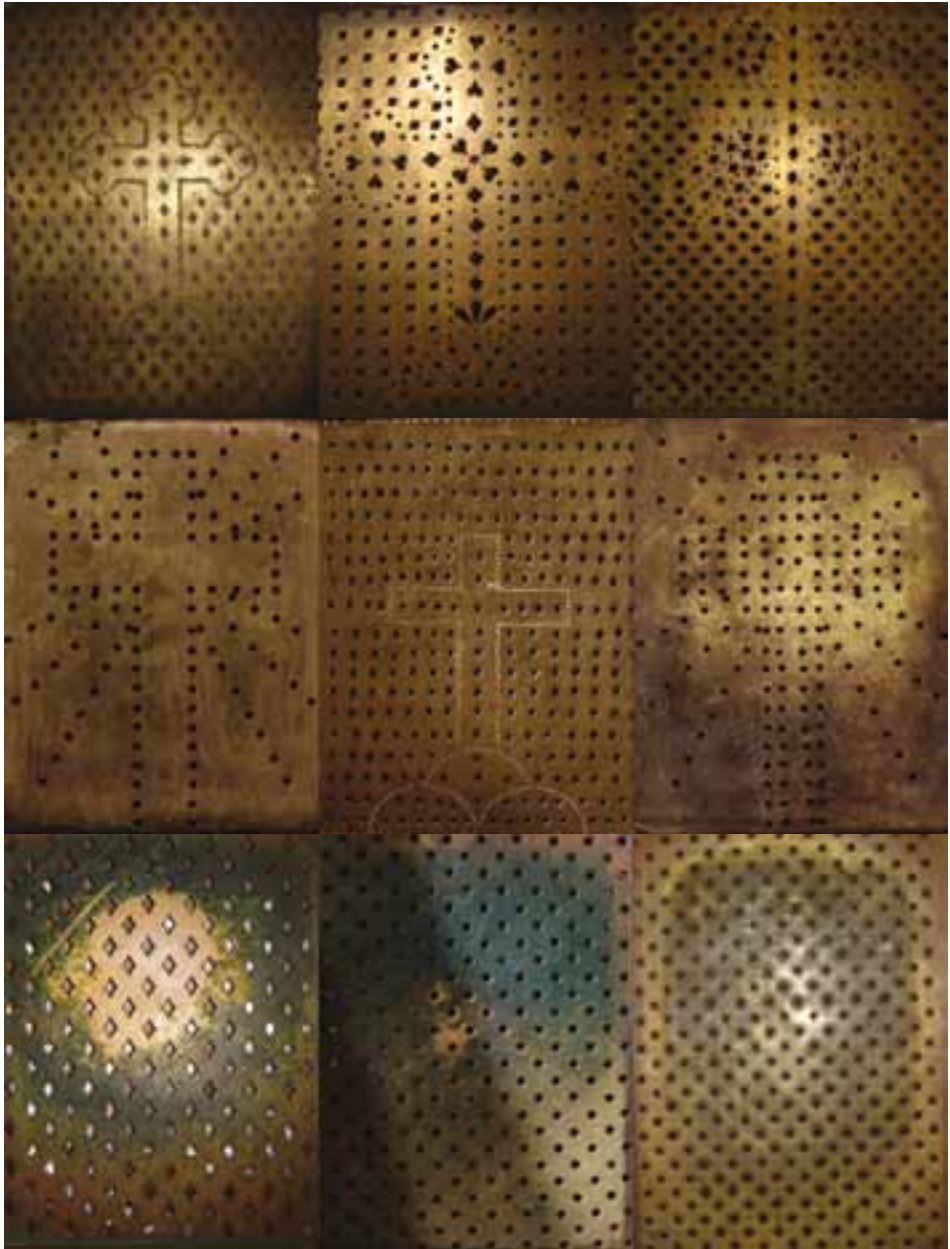
„Vo svojej doterajšej tvorbe sa Eva Tkáčiková s premenlivou mierou intenzity dotkla niekoľkých médií — napríklad klasickej technologicky čistej grafiky a jej alternácií, objektu, sochy, inštalácie, fotografie, počítačovej kresby a grafiky. Hravý a spontánny charakter tvorby trvalo predstavoval typický znak Tkáčikovej výtvarného prístupu. Veselý, 'dadaizmus' kombinoval technologickú a materiálovú rôznorodosť s vtipom, nadsadením alebo iróniou. Invenčná a s ľahkosťou realizovaná výtvarná hra prinášala vtipné výtvarné riešenia a výrazné významové presahy. Nezasretou spontánnosťou reagovala Eva Tkáčiková aj na podnety pracujúce s princípom introspekcie. Hravým spôsobom skúmala problematiku vlastného ženského tela, neustále atakovaného zvýrazňovaním jeho domnelých nedostatkov prostredníctvom reklám, produktov estetickej kozmetiky a komerčnou magazínovou kultúrou.“ *

—
“Eva Tkáčiková in her recent work has touched with variable level of intensity few media — for example, the classic clean graphics and its alternations, object, sculpture, installation, photography, computer drawing and graphics. A playful and spontaneous nature of artist's creation has represented of a typical character of Tkáčiková's fine-art approach. The hilarious 'dadaism' combined technological and material diversity with wit, exaggeration or irony. Inventional and with ease implemented fine-art game have brought funny fine-art solutions and distinctive semantic overlaps. Eva Tkáčiková has reacted with non-masked spontaneity also to suggestions working with the principle of introspection. With a playful way she examined the issue of own woman's body, constantly attacked by accentuating its supposed deficiencies through advertisings, products of aesthetic cosmetics and commercial magazine culture.” *

Mgr. Peter Markovič, 2012
historik umenia/art historian

*

Z textu v katalógu HEART, vydavateľ Vihorlatské osvetové stredisko, 2012
From the text in catalogue HEART, published by Vihorlatské osvetové stredisko, 2012

Spoved/Confession:

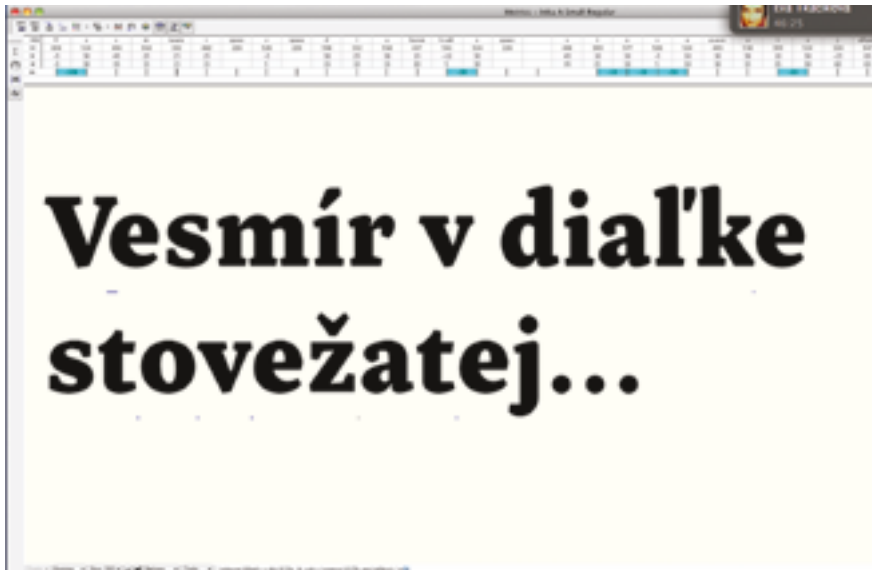
fotografia, tlač na kov/photography, print to metal, 2009 — 2015

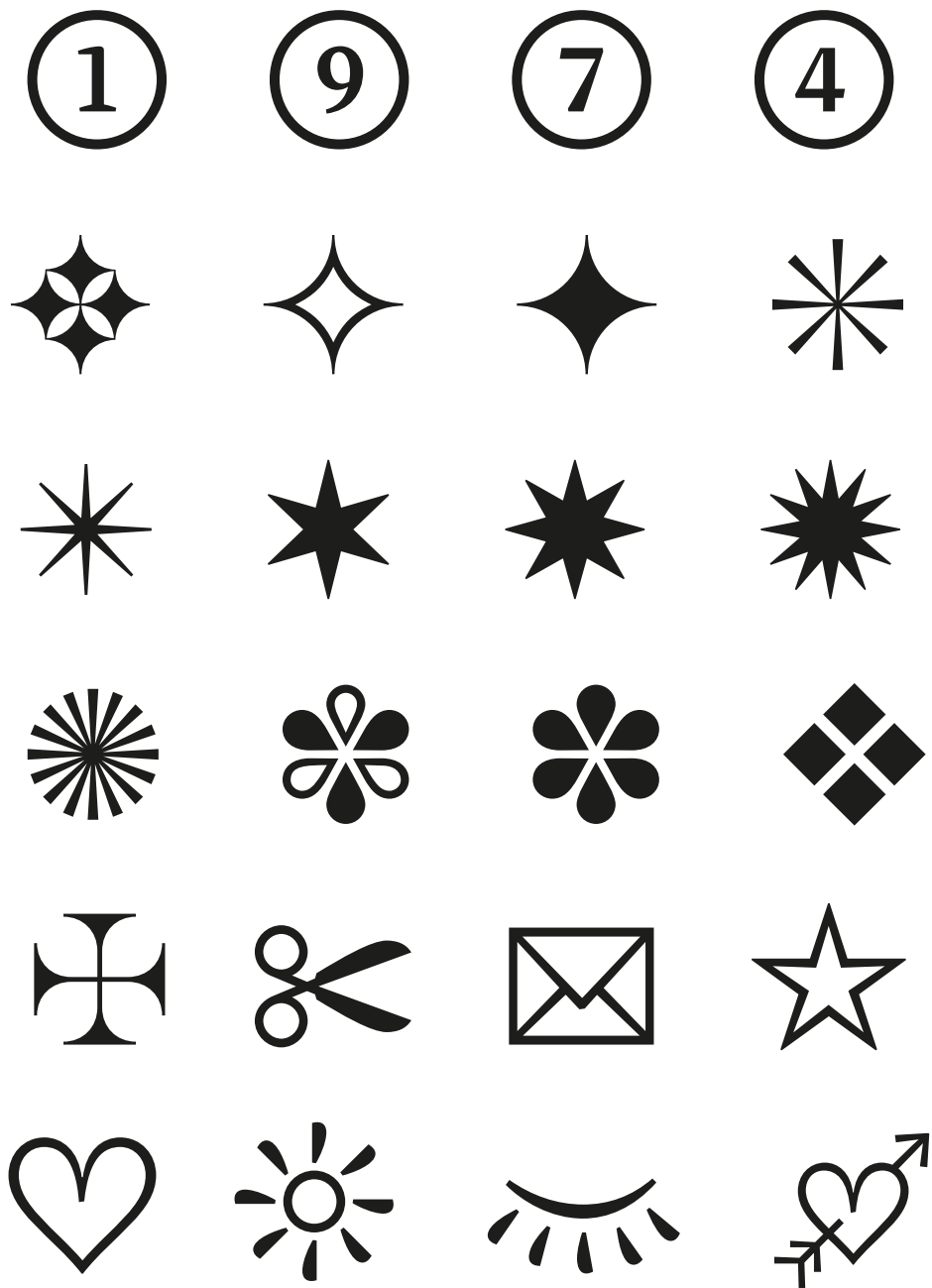
Vesmír v diaľke... The Universe in Distance...

Videoinštalácia približuje divákovi súkromie dvojice autorov a každodennú Skype komunikáciu v čase odluky, ktorá bola spôsobená šesť mesačným študijným pobytom Čarnokého v Prahe na UMPRUM (v Ateliéri tvorby písma a typografie). Monitory prezentujú proces tvorby písma *Inka*, na ktorom Samuel pracuje, odkedy sa autori spoznali — je to už tretí rok takmer každodennej práce. Autentický záber na sústredenú tvár autora pri práci (bez toho, aby o tom vedel) odкрýva a približuje divákovi nekonečnú a trpezlivú prácu písmotvorcu, ktorú si bežný užívateľ písma neuvedomuje.

Video-installation approaches to viewers the privacy of the artistic couple and everyday Skype-communication at the time of their separation which was imposed by the six-months' study stay of Čarnoký in Prague at UMPRUM (at Studio of Type design and Typography). The monitors are presenting the process of the *Inka* font creation, Samuel works on it since the artists were acquainted themselves — this is the third year of almost daily work. The authentic shot of the author's concentrated face at work (without him to know about it) reveals and brings closer to the viewers never-ending and patient work of the type designer which is not realized by common user of typefaces.

Top level • Build Accents • [Navigation icons]

/Export/Inka II Small Regular (vfb)

T	U	V	W	X	Y	Z	Q	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o
É	Æ	Ć	Č	Ç	Ĉ	Ċ	Ď	Ð	É	Ê	Ë	Ê	Ë	Ë	Ë	Ë	Ë	Ë	Ë	Ë	Ë	Ë
Ń	Ň	Ń	Ó	Ô	Õ	Ö	Ŏ	Ø	Œ	Ŕ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ	Ŗ
Ž	ž	ž	ž	Ń	Đ	Đ	Đ	á	ā	ā	ā	ā	ā	ā	ā	ā	ā	ā	ā	ā	ā	ā
ĝ	ĝ	ĝ	ĝ	ĝ	ĝ	ĝ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ	ĥ
ó	œ	f	f	f	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š	š
l	ff	ff	fi	fi	fi	ffi	fi	fi	ffi	fj	ffj	fk	ffk	fb	ffb	fh	ffh	gg	čt	čt	čh	čk
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	1	2	3

Font Metrics Table:

Name	Width	Left	Right
monof	750	100	300
mu1	0		
CR	0		
space	240		
A	668	0	5
B	639	35	55
C	664	50	50
D	719	35	50
F	564	15	60

OpenType Features: Preview Anchores

Script: DFLT Language: csh

OpenType

Source

OpenType

Result

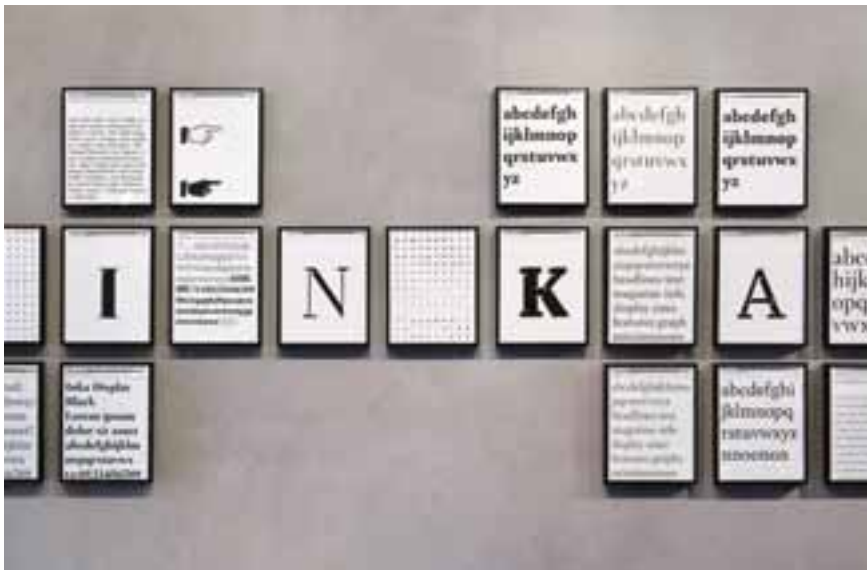
U V W X

– = ()

Inka

Inka je meno autorovej priateľky, ktorým ju oslovujú jej najbližší. Inka je taktiež názov pre textové písmo, na ktorom pracuje od roku 2012 a ktoré je zároveň súčasťou dizertačnej práce. Na ukážkach je zachytený dlhodobý proces dizajnu písma s neustálymi korekciami, zmenami proporcií, úpravami kresebných detailov a pod. Vystavené ukážky vo formáte A4 sú autentické nátlachy, ktoré vznikli počas dlhého procesu tvorby. „*Inka je venovaná Inke*“.

Inka is the name of the author's girlfriend addressed by her closest friend. Inka is also the name of the text font he works on since 2012 and which is a part of dissertation theses. On the exposed samples there is recorded a long-time process of the font design having endless corrections, changes of dimensions, drawing details modifications, and the like. The exhibited specimens in the size A4 are authentic proof-sheets that have arisen during long process of creation. “*Inka is devoted to Inka*”.

the quick
abcdefghijklh ABC

no!

abcdefghijklh:::

abcdefghijkl

hijklm

opqrstu

vwxyz

gh:::
abcdefghijkl

mne

lmnopq
vwxyz

the united states of america
commonly called the
states of america
consisting of fifty states
and the district of columbia
situated in central north
america
its capital is washington
district of columbia
and its largest city is new york
city

4aa

bcdefg
hijklm
nopq

noonon
oboponuno
konknofonfn
abcdefghijklm
stuvwxyz

ma
ci rá
store
projekt
estojí. led
ne velmi pr
národ, a řeč
ky, plány) ná
stějši otázka, kt
ostával k Městsk
A co z toho se r

le můžete
álního
e sta
čn

vy fotos
ze zakulisí
redstavuje de
ch znalostí a

opqrstuvwxyz
final
me longue la re
ise est une rep
utior
le
jan

la fran
ublique fran
ique constri

le fghij
tuvw

m

INKA je meno mojej priateľky, ktorým ju oslovujú jej najbližší. *Inka* je taktiež názov pre textové písmo — vzhľadom priateľské a prívetivé. Východzia varianta je robustnejšej kresby nižšieho kontrastu, navrhnutá pre dobrú čitateľnosť v malých veľkostiach. *Inka* obsahuje rozsiahlu znakovú sadu a množstvo OpenType funkcií. Tak, ako sa vzťahy neustále v živote vyvíjajú, rovnako je to aj s týmto písmom. *Inka* je proces, ktorý plánujem ďalej rozvíjať a obohatiť o škálu optických rezov pre konkrétne použitie stupňov sadzby. Zamýšľaným doplnením rodiny písma je aj alternatíva rezov so zníženými dotiahmi, alebo aj odvodená rodina písma bez serifov. *Inka* je venovaná *Inke*. ◻

*Cyklus Sliepka za volantom/
Cycle Hen at the wheel:
fotografia/photography, 2006*

„...“

„Na otázku jaký by měl být grafický designér, doyen českých grafiků Zdeněk Ziegler obvykle odpovídá, že především přátelský. Za sebe bych doplnil, že vedle toho by měl být v ideálním případě také inteligentní, otevřený, zvědavý, nepředpojatý, šikovný a přející. Měl by se zajímat o historii svého oboru přinejmenším tak, jako o jeho nejžhavější současnost, být si přitom vědom mezioborových souvislostí a nepodceňovat manipulativní potenciál veškeré ‚vizuální komunikace‘, grafického designu v první řadě. Také by neměl zapomínat, že širšímu rozhledu obvykle brání úzká specializace a proto nemůže být nikdy na škodu pokoušet se rozšířit pole své působnosti o impulsy zvenčí. Třeba z oblasti konceptuálního umění.

Těší mě konstatovat, že právě takové vlastnosti a vědomí souvislostí nalézám u Samuela Čarnokého. S ním i s jeho prací jsem měl příležitost se podrobněji seznámit nejen během jeho doktorandské stáže v našem ateliéru, ale také na slovenské přednáškové tour TypoKucha, o jejíž konání se přítel Samo zasloužil lvím podílem na organizaci.

Mluvil-li jsem o inspiraci z oblasti konceptuálního umění, je přítomná společná výstava s jeho životní partnerkou Evou ‚Inkou‘ Tkáčikovou dobrou příležitostí ověřit si v praxi, co jsem měl na mysli. Jedná se o inspirační předivo subtilní povahy, které neexhibuje a nekřičí, o to pevnější pouto však vytváří v pohraničním terénu užitého a volného umění. To je nejen přátelské, ale rovněž inteligentní, otevřené, zvědavé, etc.“

Doc. akad. mal. Karel Haloun, 2014
vedoucí ateliéru *Tvorba písma a typografie*,
Vysoká škola umělecko průmyslová v Praze

“On the question of what should be a graphic designer, the doyen of Czech graphic artists Zdeněk Ziegler usually answers that, above all, friendly. For myself, I would have said that in addition, he should be, in an ideal case, also intelligent, open, curious, open-minded, handy and wishing. He should be interested in the history of his specialization at least as much as its hottest topicality, he must be aware of its interdisciplinary context and not to underestimate the manipulative potential of the whole ‘visual communication’, graphic design in the first place. Also he should not forget that the wider vision is usually prevented by the specialization and therefore it can never be a disadvantage to try to extend the field of his competence with some impulses from the outside. Notwithstanding from the area of conceptual art.

I am pleased to note that just such properties and the consciousness of context I find at Samuel Čarnoký. I had the opportunity to meet him and with his work, not only during his doctoral training in our studio, but also on the Slovak lecture tour TypoKucha, Samuel has merit for the transaction of it and with his personal share at the event organization.

If I was talking about the inspiration in the field of conceptual art, there is present the joint exhibition with his life partner Eva ‘Inka’ Tkáčiková as a good opportunity to verify in practice, what I had in mind. This is an inspirational link of subtle nature which does not stand out and does not shout, but creates as the stronger bond, however, in the border terrain of applied and free art. It is not only friendly, but also intelligent, open, inquisitive, etc.”

Assoc. Prof. Karel Haloun, 2014
*head of Studio of Type Design and Typography,
Academy of Arts, Architecture & Design in Prague*

Lečo 1983/1976/1988

Typografia na originálnych zavárani-
nových fľašiach od leča zo 70-tych až
80-tych rokov sa pre autora stala in-
špiráciou pre vytvorenie písmovej série
s príznačným názvom Lečo a doplne-
ným prívlastkom roku výroby — *Leco*
1983, *Leco 1976* a *Leco 1988*. Výsledkom
je kompletný a komplexný písmový sys-
tém, ktorý vznikol na základe pobopy
štyroch konkrétnych písmen — L/E/Č/O.
Vytvorené „lečo fonty“ sú predovšet-
kým výrazné nadpisové písma, ktoré sa
dobře uplatnia v akcidenčnej typografii
a na úderných plagátoch.

Typography on original conserve bottles
of “lečo” (that is stewed vegetable salad
made of tomato and capsicum) of the 70s
to 80s years of 20th century has become
for the author an inspiration for creat-
ing of font series having symptomatic
name Lečo and supplemented with the
year of production — *Leco 1983*, *Leco 1976*
and *Leco 1988*. The result is a complete
and complex font system that has arisen
following the shape of four particular
letters — L/E/Č/O. The created “lečo-
fonts” are firstly expressive headlines
typefaces that can be applied in the dis-
play typography and in striking posters.

→

Lečo fľaše / Lečo's bottles:
ready-made, 1983, 1976, 1988

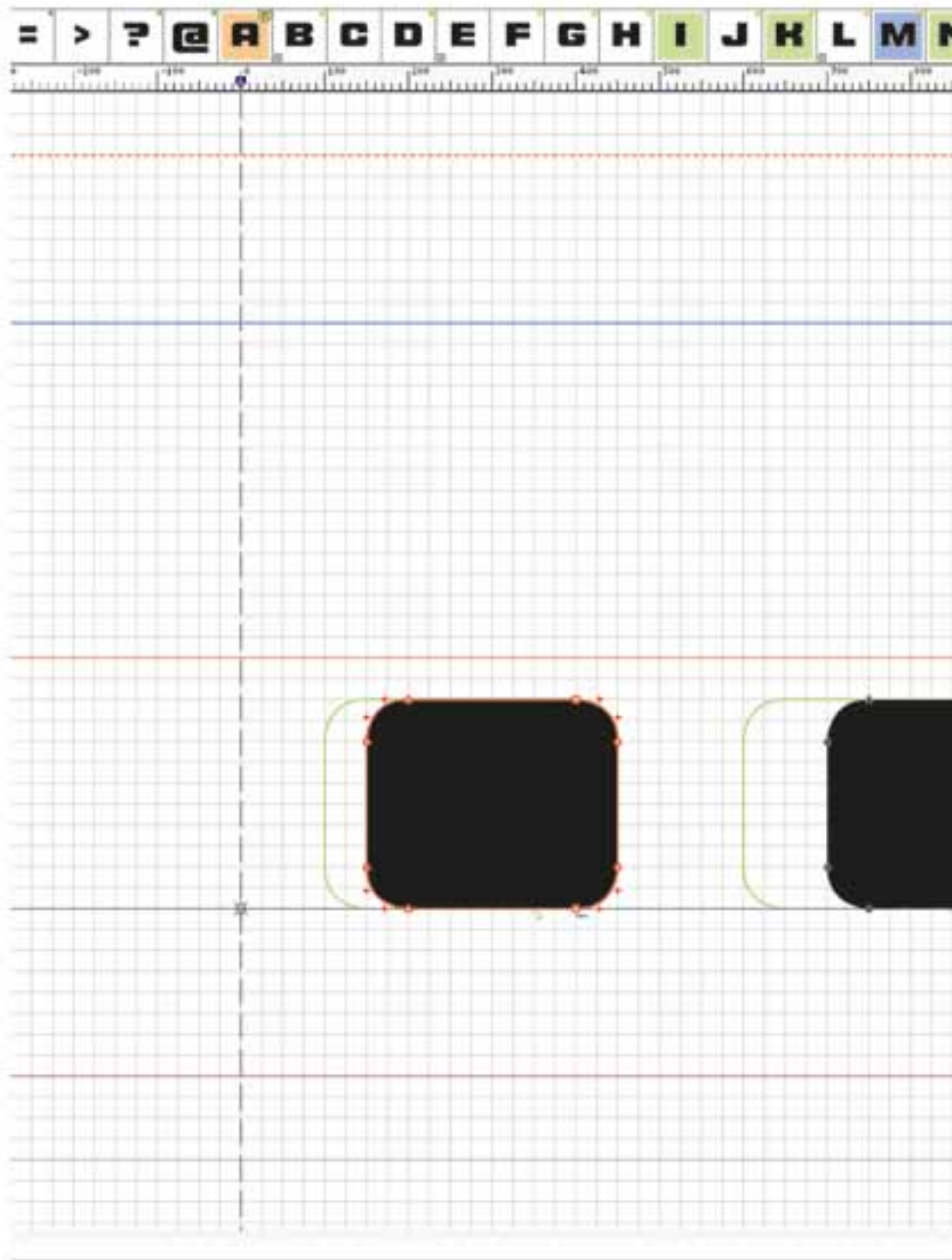

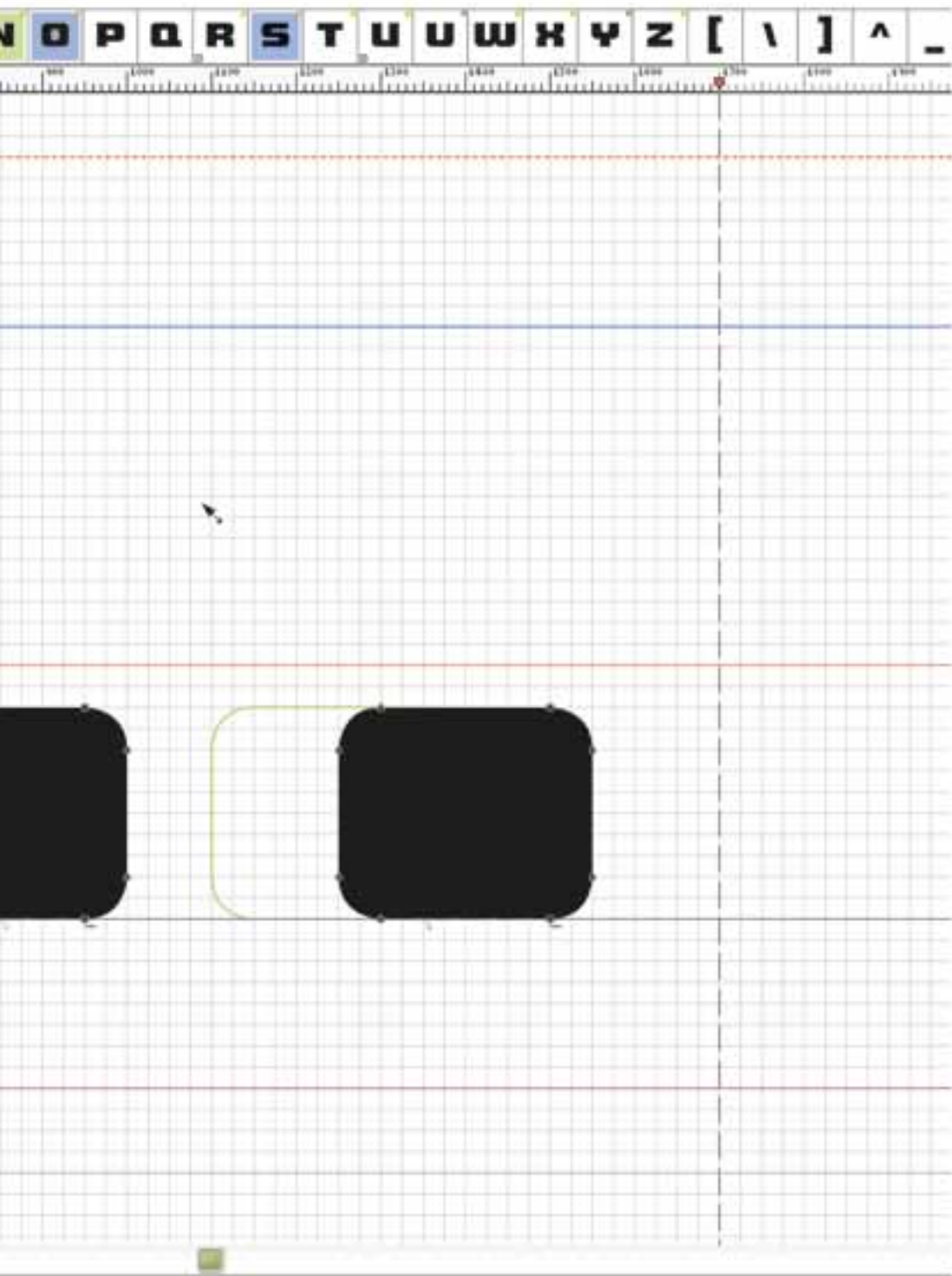
PRÁVÉ maďarské lečo

**PAPRIKY ODSŤOPKUJEME,
ZBAVÍME JADROVNÍKA A ŽILIEK.
UMYJEME A POKRÁJAME NA PRÚŽKY.
UMYTÉ PARADAJKY POKRÁJAME
NA MESIAČIKY. OČISTENÚ CIBULU
POKRÁJAME NA JEMNO A KLOBÁSU
NA KOLIESKA. V KASTROLI
ROZOHREJEME OLEJ A ORESTUJEME
NA ŇOM CIBULU A KLOBÁSU. PRIDÁME
PAPRIKY A PARADAJKY A ZA
OBČASNÉHO ZAMIEŠANIA DUSÍME
POD POKRIEVKOU NA STREDNOM OHNI
DO MÄKKA. PRIDÁME ROZŠLAHANÉ
VAJCIA SO SOLOU A NECHÁME
VAJCIA ZRAZIŤ. IHNEĎ PODÁVAME
S VARENÝMI ZEMIAKMI ALEBO
S KRAJCOM DOBRÉHO CHLEBA. JE TO
RÝCHLY A CHUTNÝ OBED ČI VEČERA.
V MENŠOM MNOŽSTVE JE TOTO LEČO
VHODNÉ AKO DOBRÉ PEDELNÉ RAŇAJKY
NA VIDLIČKU. ◀**

Leco 1983 + Leco 1976:
digitálna grafika/digital graphic, 2010

TYPO

»GRAFIA•83«

DISPLAY

{HEADLINE}

FONT

POSTERS

PÓJDŹŹE, KIŃ TĘ CHMURNOŚĆ W GŁĘB FLASZY

[M L I E K O]

OUOCIE & ZELENINA

M A S L O

MÄSO & ÚDENINY

R O K 1 9 8 8

„ŠUNKÁ; SYR, KLOBÁSKA“

C A R G O

P O T R E B U J E M

C H L I E B !

FLYGANDE BÄCKASINER SÖKA HWILA PÅ MJUKA TUOR

CarnokyType

Súbor plagátov pod názvom *CarnokyType* prezentuje polohu autorskej písnotvorby a tvorbu fontov písma, ktoré od roku 2010 autor publikuje pod značkou *CarnokyType*. Na plagátoch sa na jednej strane prezentujú vybrané ukážky písniem reprezentujúce jediný písmový znak, na druhej strane plagáty, zastupujúce konkrétnu rodinu písma v komplexnejšej prezentácii prostredníctvom ukážok slov a kratších textov. Poskladanie 11-tich písmových znakov do celku vytvára názov práce a identifikuje tak zároveň vlastnú značku.

The set of posters titled *CarnokyType* presents position of the author's typefaces and creation of fonts which are published by the artist since 2010 under brand name *CarnokyType*. In the posters there are at one hand presented selected fonts demonstrations representing unique letter feature, and at the other hand some posters representing particular typefaces in more complex presentation by means of demonstrations of words and shorter texts. Tagging together of 11 letters marks into one entity create name of work and at the same time it identifies artist's brand mark.

Θέλει αρετή και τόλυη η ελευθερία

KLUKNAVA → **KOŠICE**

galeria Książki

СОЛЯРИС

Įlinkusi fechtuotojo špaga blykčiodama grėžė apvalų arbūzą

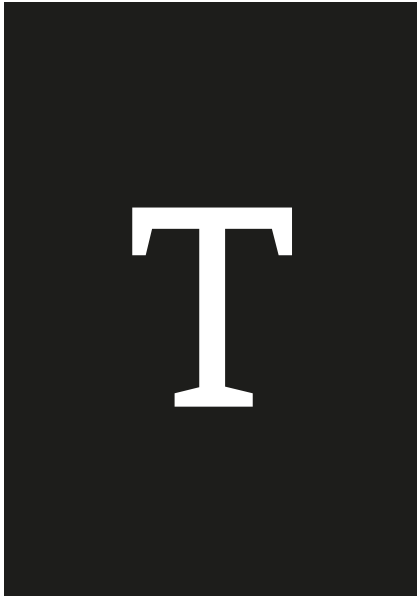
{slávnoštne slubujem}

Inka + Bluerko

GROTESQUE!

typo&grafia

Экс-граф? Плюш изъят. Бъём чуждый цен хвоц!

East Side Architecture 1980

{radius}

KRUŽIDLO & PRAUÍTKO?

typography

»pekné, zaoblené kriuky«

arcus

POZOR! ZÁKRUTA!

Laü Ludouiko Zamenhof bongustas freša čeha manĝaĵo kun spicoj

Interactive Mathematics Miscellany and Puzzles

ZLAVA → 50%

architecture

čokoláda & chocolate

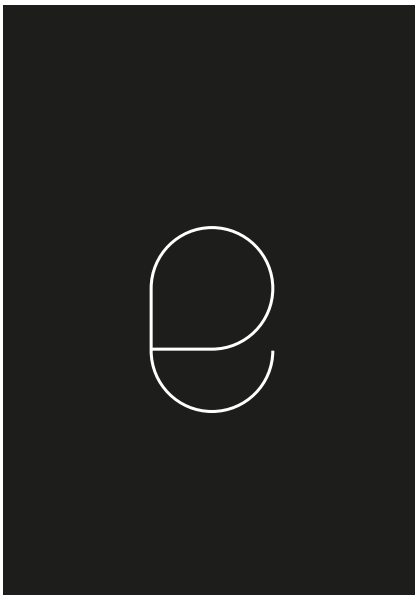
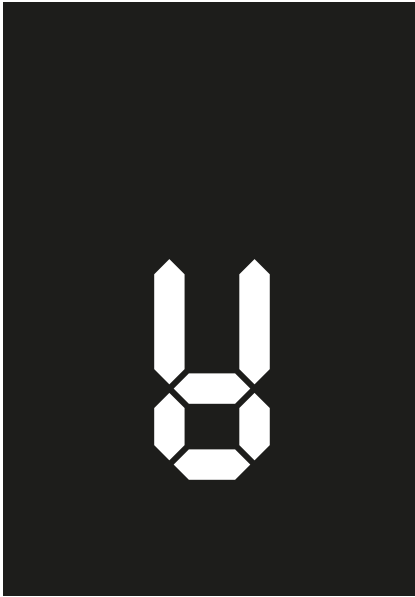
GEOMETRIA

(z gréckych slov Geo = zem a metro = miera)

fashion

konštrukcia

Victor jagt zwölf Boxkämpfer quer über den großen Syter Deich

KONŠTRUKTIVIZMUS

{LEČO}

PREČO ZELENINOVÉ?!

ŠACHOVNICA

DISPLAY TYPEFACE 1976

TRIDE

[MOLÁR]

КЭЭМИ НҮ ӨХИ НЭР УХИСТ ЫСЭЛҮМ НҮ БЭЭБИ УЛ ОС АОРЭРА

Behind the left corner!

HAMBURGER

MAGAZINES

„štyri rožky na parožky“

a a a a

Look behind

the corner

ROHOM

”...“

„Samo Čarnoký vytvára vlastné typografické fonty pre texty, pracuje s anatómiou písma, nanovo stavia jeho skelety. Prikladá váhu presnej a vyhranenej identifikácii samého seba aj vecí a dejov cez znak, značku alebo meno a názov. Významy, ktoré chce zachytiť, komprimuje do súčasných znakov, ktoré sú v jeho ponímaní presne ukotvené pravidlami typografie. Prostredie, ktoré je často ‚svedkom‘ v prípade jeho in situ inštalácií s písmom mu dovoľuje definovať iné kontexty a pochopenie znakov posunúť ďalej: vytvárať nové nálady a odtiene individualizovaných vzťahových relácií medzi abstraktným znakom písma, obsahom a nosičom, na ktorom sú aplikované. Písmo materializuje, vedome ho vystavuje fyzikálnym vlastnostiam prostredia, najmä možnostiam rôznych foriem zániku, vynárania sa, nejasnosti, alebo mu dodá aj váhu drsnej konkrétnosti.“

—
“Samo Čarnoký creates his own typographic fonts for texts; he works with the anatomy of letters. He attaches weight to the exact and definite identification of himself and also things and events through a character, brand or name and title. The meanings which he wants to capture, he compresses into contemporary characters, which are in his terms exactly anchored in rules of typography. The environs which is often a ‘witness’ in the case of his in-situ installations with letters, allows him to define another contexts and to forward the understanding of characters: to create new moods and shades individualized relations between an abstract font, a content and the medium on which they are applied. He materialises the font, consciously exposes it to the physical characteristics of the environment, in particular to the possibilities for various forms of dissolution, of emerging, of obscurity, or he adds to him the weight of rough specificity.”

Mgr. Zuzana Labudová, 2014
historička umenia/art historian

Affinity: POKE festival, Drienovská Nová Ves, 2011
font *Leco 1988*, *vypletanie* — kov (drôt, klince)/
Leco 1988 typeface, *stringing* — metal (wire, nails)

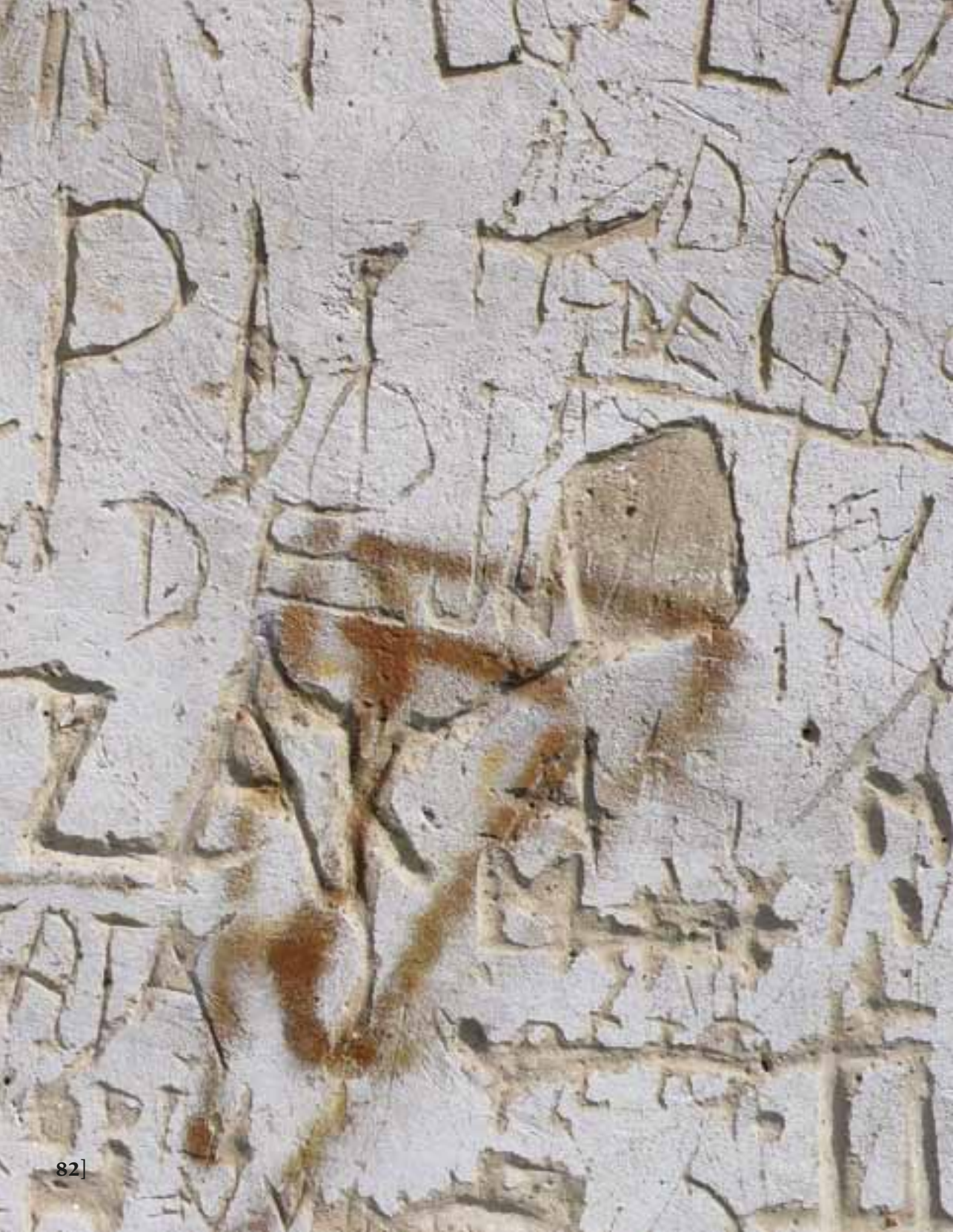

NĀŠ KAŽDODENNÝ

...

Náš každodenný.../Our daily...:

sympóziium Otvorený priestor 4/symposium Open Space 4, Košarovce, 2013

A N O N Y M
A B C D E F G H
I J K L M N O P Q R
S T U V W X Y Z
A B C D E F G H
I J K L M N O P Q R
S T U V W X Y Z
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
◊ ? ! % + =

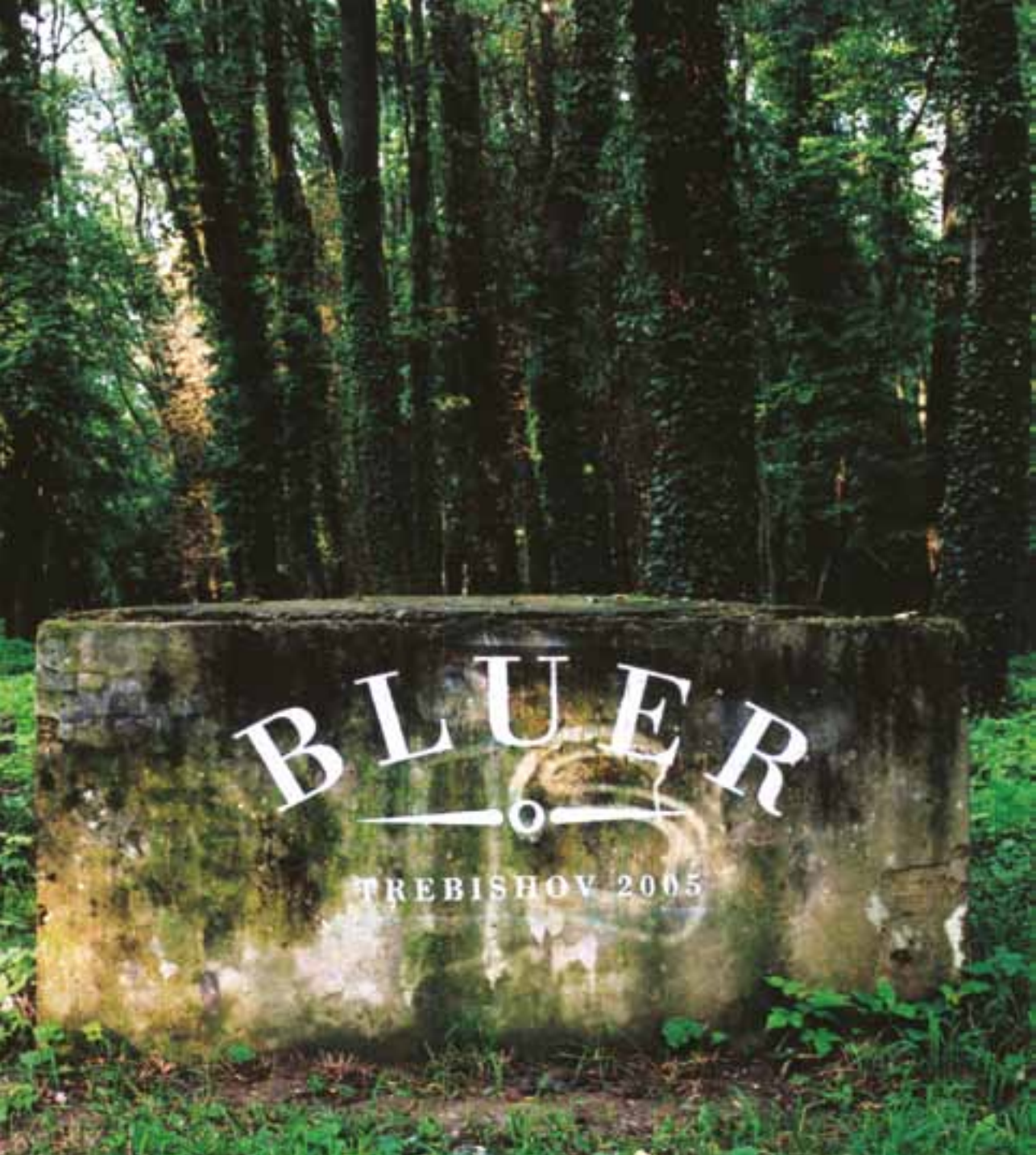
Bluer

Autorova minulosť bola dlhodobá a zásadne spätá s graffiti a streetart tvorbou. Fotografický záznam niekoľkých graffiti/streetart kreácií, vytvorených počas dlhšieho časového záberu, prezentuje obmeny prezývky *Bluer*, spracované niekedy čiste typograficky, inokedy v abstraktnej podobe písma na hranici čitateľnosti. „Maľovanie písmen“ bolo v autorovej tvorbe podstatným impulzom, ktorý svojim spôsobom predznamenal cestu osobného vývoja k dizajnu písma a tvorbe fontov.

The author's foretime was long-time and fundamentally intertwined with graffiti and street art work. The photographic record of several graffiti/street art creations that were created during a longer time scope presents variation of nickname *Bluer*, and processed sometimes purely typographically other while in an abstract form of letters at the edge of readability. "Painting of letters" was in the author's work a fundamental impulse which in its own way foreshadowed the path of personal development towards the letters design and the fonts creation.

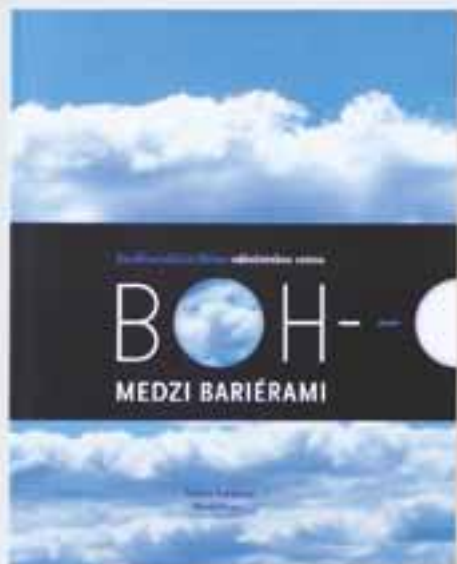

Eva Tkáčiková

Narodila sa 7. 11. 1974 v Žiline. V roku 1993 — 2000 absolvovala štúdium na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, odbor voľná farebná grafika v ateliéri doc. Vojtecha Kolenčíka. Tvorí v oblasti grafiky a grafického experimentu, fotografie, objektu, ilustrácie, počítačovej grafiky, kresby a inštalácie. Venuje sa voľnej výtvarnej tvorbe, a tiež pedagogickej činnosti. Od roku 2010 vyučuje na Škole úžitkového výtvarníctva v Košiciach. Zaujíma ju arteterapia, realizuje rôzne animácie a workshopy. Zúčastnila sa mnohých výtvarných sympózií, samostatných a kolektívnych výstav na Slovensku a v zahraničí (Poľsko, Česká republika, Maďarsko, Francúzsko, Litva, Rumunsko). Svoju tvorbu predstavila na prezentáciách na *IGNITE Prešov* — v rámci projektu *Medzicentrum IV.* (2013), *Pecha Kucha Night* na Stanici Žilina-Záriečie (2011, 2014), *Pecha Kucha Night* v Košiciach (2010) a na medzinárodnom projekte *Nuit Blanche/Biela Noc* v roku 2012, 2013, 2014. Žije a tvorí v Košiciach.

www.evatkacikova.wbl.sk

She was born on 7th November, 1974 in Žilina. In the years 1993 — 2000 she graduated at the Academy of Fine Arts in Bratislava, specialization in colour graphics, at the studio of Assoc. Prof. Vojtech Kolenčík. She creates in the area of graphics and graphic experiment, photography, object, illustration, computer graphics, drawing and installation. She is devoted to free fine-arts work and also to pedagogic activities. Since 2010 she teaches at the Secondary School of Applied Arts in Košice. She is interested in art therapy and creates various animations and workshops. She participated at many arts symposia, individual and collective exhibitions in Slovakia and abroad (Poland, the Czech Republic, Hungary, France, Lithuania, Romania). She presented her work at the presentations of *IGNITE Prešov* — in the framework of the project *Medzicentrum IV* (2013), *Pecha Kucha Night* at the Railway Station Žilina-Záriečie (2011, 2014), *Pecha Kucha Night* in Košice (2010), and at an international project *Nuit Blanche/White Night* in yrs. 2012, 2013, 2014. She lives and works in Košice.

Samuel Čarnoký

Narodil sa 18. 2. 1981 v Krompachoch. Je absolventom Ateliéru vizuálnej komunikácie na Katedre dizajnu Fakulty umení na Technickej univerzite v Košiciach (v r. 2006) u doc. akad. mal. Jozefa Haščáka, ArtD, kde od roku 2009 pedagogicky pôsobí (externe a interne) a momentálne pokračuje v doktorandskom štúdiu. Za diplomovú prácu *Urban Graphics* získal v roku 2006 Cenu dekana Fakulty umení TUKE. V roku 2013 — 2014 absolvoval študijný pobyt v Ateliéri tvorby písma a typografie na Vysokej škole umelecko-priemyselnej v Prahe (doc. Karel Haloun, Tomáš Brousil). Zúčastnil sa mnohých tvorivých workshopov a sympózií, ako i samostatných a kolektívnych výstav na Slovensku a v zahraničí (Belgicko, Francúzsko, Poľsko, Maďarsko). Svoju tvorbu predstavil v rámci cyklov prezentácií — *TypoTopo Talks Bratislava* (2011), *Pecha Kucha Night* (Košice: 2010, 2014; Bratislava: 2011; Žilina: 2011, 2014; Topoľčany: 2014) a *TEDx Košice* (2014). Ako grafický dizajnér vo voľnom povolání sa zameriava prioritne na tvorbu písma a typografiu, grafickú úpravu tlačovín a knižných publikácií. Pod značkou *CarnokyType* od roku 2010 vytvára a publikuje autorské písma. Vo voľnom čase sa aktívne zaujíma o reklamné písmo vo verejnom priestore a je spoluautorom publikácie *Neón a reklamná typografia do roku 1989 na východe Slovenska* (2014). Žije a tvorí v Košiciach.

www.carnoky.com

He was born on 18th February, 1981 in Krompachy. He graduated at the Studio of Visual Communication at Department of Design of the Faculty of Arts at Technical University (TUKE) in Košice (in 2006) at Assoc. Prof. Academic painter Jozef Haščák, ArtD where he teaches (both externally and internally) since 2009 and he also continues in his doctorate study at present. For his diploma thesis *Urban Graphics* he was awarded with Dean of Faculty of Arts of TUKE Award in 2006. In the years 2013 — 2014 he completed study stay at the Studio of Type Design and Typography at the Academy of Applied Arts in Prague (Assoc. Prof. Karel Haloun, Tomáš Brousil). He participated at many creative workshops and arts symposia as well as at individual and collective exhibitions in Slovakia and abroad (Belgium, France, Poland, Hungary). He presented his work within the framework of presentations cycles — *TypoTopo Talks* in Bratislava (2011), *Pecha Kucha Night* (Košice: 2010, 2014; Bratislava: 2011; Žilina: 2011, 2014; Topoľčany: 2014) and *TEDx Košice* (2014). As a freelance graphic designer he is priority specialized in font creation and typography, graphic modification of printed matters and books publications. Since 2010 he creates and publishes author's font under the brand mark *CarnokyType*. In his free time he is actively interested in advertising letters in public space and he is a co-author of publication *Neon Lights and Advertising Typography in Eastern Slovakia till 1989* (2014). He lives and works in Košice.

Bibliografia/Bibliography

KATALÓGY/CATALOGUES:

- *Zmena pozícií*. Považská galéria umenia v Žiline, 1997, ISBN 80-88730-28-7
- *Výtvarná Žilina '98 Dialógy*. Považská galéria umenia v Žiline, 1998, ISBN 80-887 30-36-8
- *Absolventi magisterského štúdia na VŠVU v Bratislave v školskom roku 1999/2000*. Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave, 2000, s. 75, ISBN 80-88675-75-8
- *Doroczna Wystawa Nowosądeckiego Oddziału ZPAP „Salon 2002”*. Nowy Sącz, Związek Polskich Artystów Plastyków, Oddział Nowy Sącz, ISBN 83-911016-7-3
- VRBANOVÁ, A. *Súčasná slovenská grafika 15*. Štátna galéria v Banskej Bystrici, 2002, ISBN 80-88681-47-2
- *II. Rokycanské bienále grafiky, Medzinárodný prehľadka grafiky*. 2004.
- GAŽÍKOVÁ, Z. *Album pre Kolomana Sokola*. Liptovský Mikuláš: Spoločnosť pre Kolomana Sokola, 2004
- *Považská galéria umenia v Žiline 2003 — 2004*. Považská galéria umenia v Žiline, 2005, ISBN 80 88730-52-X
- Eva Tkáčiková, Katarína Kerekesová, Johanna Balušíková – *Serendipita*. Šarišská galéria v Prešove, 2004, ISBN 80-85133-22-9
- VRBANOVÁ, A. *Súčasná slovenská grafika 16*. Stredoslovenská galéria v Banskej Bystrici, 2005, ISBN 80-88681-56-1
- HREBÍČKOVÁ, M. *Krajský salón '06*. Šarišská galéria v Prešove, 2006, ISBN 80-85133-28-8
- *Katalóg k charitatívnej aukcii výtvarných diel*. Lions club Prešov, 2008
- *Děti dětem. Aukční katalog výtvarných děl věnovaných na charitativní aukci*. 2008
- *Bienále voľného výtvarného umenia 2008*. 2008, s. 70 a 71, ISBN 978-80-88906-21-6
- *Bienále užitkového umenia 2009*. 2009, s. 72 a 73, ISBN 978-80-88906-22-3
- *Sejfbok*. Šarišská galéria v Prešove, 2010, ISBN 978-80-85133-41-7
- *Súčasná slovenská grafika 17*. Stredoslovenská galéria v Banskej Bystrici, 2011, ISBN 978-80-88681-66-3
- *Per Spectrum 2012, Diversity*. Šarišská galéria v Prešove, 2012
- *Bienále voľného výtvarného umenia 2012*. 2012, s. 48, ISBN 978-80-88906-29-2
- MARKOVIČ, P. HEart. Vihorlatské osvetové stredisko Humenné, 2012, ISBN 978-80-969500-9-6
- *4tyridsať rokov. Katalóg prác žiakov, pedagógov a absolventov Školy užitkového výtvarníctva v Košiciach, pri príležitosti 40. výročia založenia školy*. Škola užitkového výtvarníctva, Košice.
- JANČOVIČOVÁ, A. *Tags – Ateliér voľnej a farebnej grafiky Vojtecha Koleníka na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave*. 2013
- BENICKÁ, L. *Sacral Elementum II*. Galéria umelcov Spiša, 2013, ISBN 9-788089-081462
- ŠOŠKOVÁ, N. *Medzicentrum IV*. SPOTS, 2013, ISBN 978-80-971515-0-0

WEB ODKAZY/ WEB LINKS:

- www.evatkacikova.wbl.sk
- <https://www.facebook.com/eva.tkacikova.9>
- <https://www.youtube.com/watch?v=PSzIIZsidhU>
- <http://www.openspace.host.sk/>
- <http://www.spots.sk/sk/medzicentrum-eva-tkacikova/>

Bibliografia/Bibliography

PUBLIKÁCIE, ČLÁNKY/

PUBLICATIONS, ARTICLES:

- ČARNOKÝ, S. — SINČÁK, R. *Šlabikár urbánnej typografie*. In: ENTER, 2015, r. V, č. 20, s. 46 — 49, ISSN 1338-1946
- ČARNOKÝ, S. *Neón a reklamná typografia do roku 1989 na východe Slovenska*. In: Font — První grafický časopis, 2014, r. 24, č. 138, s. 18 — 19, ISSN 1211-4049
- ČARNOKÝ, S. — SINČÁK, R. *Neón a reklamná typografia do roku 1989 na východe Slovenska*, Košice: Samuel Čarnoký, 2014, 336 s. ISBN 978-80-971600-5-0
- ČARNOKÝ, S. *Urban Graphics*. In: Graffiti city – graffiti si ty, Košice: Fakulta umení TU Košice, 2007, s. 12 — 15, ISBN 978-80-8073-813-6
- ČARNOKÝ, S. *Bluer o graffiti z pohľadu sprejera*. In: Otvorená výzva tvůrcům graffiti, Náchod: Galérie výtvarného umění v Náchodě, 2004, s. 14 — 16
- PRESS/MEDIA:**
- ŠIMKOVIČOVÁ, M. *A book on neon lights sheds light at East Slovakia*. In: Slovakia Today English Language Current Affairs Programme from Slovak Radio 26.2.2015, <<http://en.rsi.rtvs.sk/articles/society-and-culture/75707/a-book-on-neon-lights-sheds-light-at-east-slovakia>>
- KOMANICKÁ, I. *3 otázky pre ... Samuela Čarnokého, spoluautora knihy Neón a reklamná typografia*. In: Romboid, 2014, r. XLIX, č. 9 — 10, s. 91 — 94, ISSN 0231-6714
- RADZOVÁ, L. *Staré nápisy doblikávajú*. In: Zajtrašie noviny, 2014, r. III, č. 10, s. 8 — 9, ISSN 1338-7073
- GARAJ, P. *Lovci neonu*. In: eTrend, 2014, <<http://www.etrend.sk/podnikanie/lovci-neonu.html>>
- KOLESÁR, Z. *Malá retrospektíva grafického dizajnu z Fakulty umení v Košiciach*. In: Designum, 2014, r. XX, č. 2, s. 21, ISSN 1335-04x
- *Top Graphics design series. Brochure & Layout II*. Čína: Hightone book, 2013, s. 57 — 60, ISBN 978-986-7022-70-7
- *Fakulta umení/Faculty of the Arts: Katedra dizajnu/Department of design*. Košice: Fakulta umení TU Košice, 2013, s. 53, ISBN 978-80-553-1454-9
- KASAJ, I. — HRUŠKOVIČ, K. *Správa o stave mladého grafického dizajnu na Slovensku*, Bratislava: Provocation Bureau, 2013, s. 8 — 11, ISBN 978-809-7113-22-3
- ZAJAC, F. *SamoSansPro: posledný deň špeciálnej akcie*. In: zajtra.sk, 2012, <<http://www.zajtra.sk/rozhovory/829/samo-sans-pro-posledny-den-specialnej-akcie>>
- MYFONTS. *MyFonts Newsletter — August 2012, Text families of the month*, 2012, <<http://www.myfonts.com/newsletters/rs/201208.html>>
- BÁLIK, P. *Typokabinet – putovná výstava súčasnej tvorby písma na slovensku*. In: Designum, 2012, r. XVIII, č. 3, s. 33, ISSN 1355-034x
- KITTA, R. *« Leço » et les autres polices*. In: Enter+, 2012, s. 42 — 47, ISSN 1338-1946
- *Súčasná slovenská grafika 17*. Banská Bystrica: Stredoslovenská galéria v Banskej Bystrici, 2011, s. 68, ISBN 978-80-88681-66-3
- DLHOPOLČEK, P. — VINCEOVÁ, Z. *BOOK(SA) Streetart Summit 2006 — 2011*. Žilina: Truc Spherique, 2011, s. 25 — 27, ISBN 978-80-969392-6-8
- *Mestské zásahy Košice*. Košice: Dive Buki, 2011, s. 47 a 72, ISBN 978-80-970848-0-6
- NOHELOVÁ, Š. *Inspiring jobs*. In: Inspire magazine, 2011, r. 11, č. 59, s. 67, ISSN 1336-8249
- Slovenský písмотvorcovia spolu pre Dizajnvíkend. In: Dizajnvíkend Bratislava (noviny festivalu súčasného dizajnu), 2011, s. 19
- KITTA, R. *O Lečách a iných fontoch*. In: ENTER, 2010, r. I., č. 2, s. 60 — 63, ISSN 1338-1946
- GAŽÍKOVÁ, Z. *TheWall/Umenie na hranici*. Liptovský Mikuláš: Liptovská galéria P. M. Bohúňa, s. 10 — 11, ISBN 978-80-85706-47-5, 2010
- ADAMOV, M. *Talking the ego*. In: Worldsigns, 2002, s. 32 — 33

WEB ODKAZY/ WEB LINKS:

- <http://carnoky.com/>
- http://www.myfonts.com/foundry/Carnoky_Type/
- <http://www.behance.net/carnoky>
- <https://www.facebook.com/carnoky>
- <https://dribbble.com/carnoky>
- <https://www.facebook.com/knihaNEONa>

Dvojice/Couples

Výstava „Dvojice“ v Galérii umelcov Spiša/
Exhibition „Couples“ at the Gallery of Spiš Artists:
5. 12. 2014 — 28. 2. 2015

Katalóg a výstava boli realizované vďaka finančnej podpore Ministerstva kultúry SR./
The catalogue and exhibition were made possible thanks to financial support
of the Ministry of Culture of the Slovak Republic.

Editor/Edited by:

Lucia Benická, riaditeľka galérie/gallery director

Autori katalógu/Authors of catalogue:

© Lucia Benická, Samuel Čarnoký, Eva Tkáčiková

Kurátorka výstavy/Curator of exhibition:

© Lucia Benická

Rozhovory | o dielach | texty/Interviews | about works | texts:

© Lucia Benická | Eva Tkáčiková, Samuel Čarnoký | Edita Voluščuková,

Zuzana Gažíková, Peter Markovič, Karel Haloun, Zuzana Labudová

Preklady/Translations:

© Dušan Bevilaqua

Grafický dizajn/Graphic Design:

© Samuel Čarnoký, carnoky.com

Fotografie a reprodukcie/Photographs and reproductions:

archív autorov a archív Galérie umelcov Spiša/
archive of artists and Gallery of Spiš Artists

Tlač/Printed by:

Vienala, s. r. o., Košice

Náklad/Copies:

500 kusov/500 copies

Vydavateľ/Published by:

Galéria umelcov Spiša, 2014

ISBN 978-80-89081-48-6

Э.Э. I/II

(Э.Э. I/II
(Э.Э. I/II
edulitita)

Э.Т.
2014

